

Vñ dicitur de illis in eplā iude. hy sunt
in eplis suis macule diuantes n̄ solum
sunt maculati s; sūt macule alios macu
lantel z suo malo exemplo matiam mi
nistrando hys supfluis diuuis gulosita
ti z ebrietati z aliis uiciis multis. Quar
to deberet cohibere clericos a uicio pdi
galitatis multatudo z magnitudo pec
catoz que sequuntur in eis ex uicio isto.
Ex pdigalitate accidit in multis q; ipsi
sunt raptores. symoniaci. oppllores pau
pm excoiatores subditoz. Vñ s; h qd
h uiciū multum impedit eos ab officio
suo. Non possūt ei illi officio suo in tē
dere debuit aggrauati z uisitatio eoz
pocius s; subditoz corruptio ppt̄ nūmas
expensas quā eoz correctio. Sexto debz
cohibe dispensatores bonoz ecclasticoz
a pdigalitate asidatio districti iudicij.
Si enī ex illo uerbo. esurui z n̄ deditis
m̄ manducare illaturus s; dñs in iudicio
ire maledicti in ignē eternū. Quid dic
turus s; ipse pdigal dispensatozibz qui n̄
solu ipsi esurienti n̄ dederunt mandu
care s; etiā ipsi esurienti abstulerunt
qd̄ debebat manducare. **Inapit inquit**

Post peccm̄ auaricie **De accidia. 3.**
dicendū s; de peccō accidie qz pig
cia interdū ex auaricia sequitur. Vñ luc
xy. Aut diues ille cui ager fructus ubel
attulit. Aīa mea multa habes bona re
posita in anno plurimos requiesce. Di
cemus aut̄ h ordine de uicio isto. Pri
mo ponemus ea q̄ possunt ualere ad

De Accidia.

derestationē hui' uicij. Secō agemus de
diuisis genibz peccōz que p̄tinent ad h
uiciū. Tercio tangemus aliquid de reme
diis contra uiciū istud. Ad derest' uō hui'
peccō ualere possunt multa exempla.
z possumus p̄mo exemplū ponere de
rebus que n̄ hnt̄ sensum n̄ uitam n̄ ran
onem sicut s; de sole. Secō de hys qui
uitā hnt̄ z n̄ sensum ut ab hys que t̄
terra nascunt' ut herbis. arboribz. z silu
bus. Tercio ab hys q̄ hnt̄ uitam z sen
sum s; n̄ rōnem ut abruis animalibz.
Quarto ab hys qui hnt̄ rōem z grām
ut a scis uiris. z p̄mo p̄sequemur de
p̄mo posuit dñs p̄ceptū soli ut sin
gulis diebz ab oriente ueniret in occide
tem. z singulis noctibz reuertatur in ori
entem. z nunq̄ preterit sol illd̄ p̄ceptū
n̄ pigritat' nec de die n̄ de nocte. nec
estare n̄ yeme. implere illd̄ p̄ceptum
quātumcuq; laborez in uno die. nichilo
minus tñ summo mane surgit sequēta
die. z tam̄ n̄ expectat tale remunera
tionē laboris sui. ul' talem penam ne
gligencie sue quale homo. Ad h̄ uidet̄
habuisse respectū aug' cū dixit. Indocens
est xp̄iano cū radius solis eū in lecto
inueniat. Poss; enī dicere sol si potesta
tem loquēdi h̄ret. amplius laborauit he
ri quā tu. z tñ cum ego iam surrexerū
ad huc tu dormis. Possum' z accipere
exemplū ad derest' accidie ab eis que
nascuntur ex terra. Videm' enī herbas
z arbores que cū minimū hnt̄ uiciū

crescendo ad magnā quantitātē uenire.
 hnt tamen tot ad uersancia sibi. ut yemē
 ramarā aeris tempiem. Singlis r̄ annis
 auferatur eis labor suus floz frōdiū
 r̄ fructuū. r̄ tñ nichominus oportunita
 te inuenta opandi opantur. Qui uidet
 nuditatē eaz in yeme iux credet q̄ tanta
 pulchritudine indui possent estate. nisi
 simile idē alias uidiss̄. Qui uidet quā
 parua sit arbor uitis in suo iunctio. iux
 credet q̄ ad magnitudinē tantā ueniret.
 nisi sile alias uidiss̄. Non deb; q̄ pigriari
 homo nec diffide r̄ si defem bonoz in se
 uideat. ul' si aliqua s̄ resistent. Plus enī
 pot' homo quā credat. Tali exemplo uti
 tur dñs in vi. dicens. Confidate hylia a
 gri quō crescunt r̄ subditur. Dico uob
 qm̄ nec salomon in omni glā sua coop
 tus est sicut unū ex istis. Tercio u' exem
 plo uniu' salōn pu' vi. dicens. Vade ad
 formicā o piger r̄ osida uias eius r̄ discō
 sapiām. Que tñ non h̄t ducem n̄ p̄cep
 torem nec p̄ncipem parat in estate ei
 bñ sibi r̄ gregat in messe q̄ comedat
 in yeme. hic sūt. v. attendenda in hoc
 exemplo. Primo paruitas formice quā
 salomō p̄ponit q̄ magr̄m homini. q̄
 tñ enim pot' sfundi homo qm̄ uidet
 se tam parue scē. q̄ a tam paruo aīali
 pot' edoceri. Vñ multū conari deberet
 h̄ ad discendū sicut accidit in scolis.
 q̄ aliq̄s magr̄ a paruo puero docet.
 ex quadā erubescencia debet attendi
 discere. Ad h̄ pot' referri qd̄ dicit sc̄n.

Pudeat ab exiguis aīalib; nos trahere
 mors. Erubescē pot' homo q̄ tam par
 uū aīal melius morigeratū sit quā ipse.
 Secdo attendendū est q̄ dicit salomon.
 confida uias eius. inde uiam uocās uias
 discursus. quos faciūt p̄ querendo cito
 Pluries enī in die uadiūt ad querendū
 frumentū. Vñ satis possent erubescere
 illi hoīes qui semel in septimana gra
 uantur uenire ad sermone querendo
 aīe sue abū. Tercio attendendū; qd̄
 formica in hoc ope n̄ h̄t hoīem ducē aut
 exemplū sequatur. n̄ p̄ceptorem cuius
 uerbo ad hoc doceatur. n̄ p̄ncipē a quo
 puniatur eius negligencia. homo tñ h̄t
 oīa ista. Quarto attendendū; h̄ q̄ ipsa
 purū granū eligat ut eo pascatur.
 Vñ multū possent in h̄ sfundi illi qui
 spurcicias r̄ inmundicias alienoz peccōz
 eligunt ut illis os suū pascant. iuxta illd̄
 pu' xv. Os stultoz pascitur in p̄cicia.
 Quinto attendendū; in h̄ exemplo q̄
 formica ad se onerat frumento ut in
 terdū uidetur esse minor suo onere.
 Dicit r̄ q̄ formica findit granū p̄ me
 diū ne germinet. in quo satis pos
 sent sfundi illi qui a sermone redeūt
 uacui nec unū uerbū reportantes se
 cū. Pot' r̄ ualere ad detest' accidie exem
 plū eoz qui amat mundū. Si enī respici
 am' quot r̄ quantis laborib; r̄ cotidiana
 ul' cruciatib; ipsi merentur cruciatū
 eternū. satis pot' inuis sfundi q̄ adō pi
 gri sumus laborare p̄ regno eterno

Vñ aug. O si possemus excitare hoīes
et cū ipsi pariter excitari ut tales essem
amatores uite permanentis quales sunt
hoīes amatores uite fugientis. Quid n̄
ut uiuēt otioso querē uoluit unde
uiuēt. Elige pocul uitā mendicantē.
quā scelerē mortem. Cui dcm est nam
ga ne moriaris. et distulit. cui dictū est
labora ne moriaris et piger fuit. Lena
uib; d̄s ut in eternū uiuamus et obedire
negligim. Ad idem pot̄ adduci qd leḡ
in uitis prim̄ de quodā scō patre qd cū
uidiss; ornatū cuiusdā mulieris fleuit in
quit. Ignosce inq̄d in omp̄e d̄s qz unū
diei meretricis hui' ornat' toci'
uite mee industrie ornamenta superauit
et abbas pam bo uidens mulierem in ale
xandria ad quā de heremo ascenderat
fleuit. et interrogantib; causa fletus
sui ait. Due res me mouēt. vna de il
lius p̄dicatione. alia qz n̄ habeo tale stu
diū placendi dō quale studiū h̄t ista
ut hoīb; placeat. Ad detest' et accidie
possunt ualē exempla bonoz. et de ml
tis pauca ponamus. ait dauid. Paup
sum ego et in laborib; ● a iuuetute
mea. Et de sapiente muliere leḡ in fine
p̄u. qd panē otiosa n̄ comedit. et apl's
dicit de se. Plus omnib; laboraui. De
xpo et dicit Jo. iij. qz ipse fatigat' ex it
nere sedit sup fontē et in multis aliis lo
cal in euangl' de labore ipsius legitur
Vñ b. Quā diu uiuero memor ero labor
quot xpc sustinuit in p̄dicando. fatiga

tionū in discurrendo. temptacionū in
ieiunando. uigiliay in orando. lacrimay
in xpacento. Recordabor. et doloꝝ om
nion. sputoz. colaphoz. subfationū
exp̄bationū et clauoz. hozq; similiū.
Alioq̄n requiret' aīe sanguis iusti qui ef
fusus; sup terrā. Legitur et qz b̄s arse
nius p̄mo palatin' postea hemita ma
ximis querentib; a se in quo confidet re
spondit in eo qd hoīes fugi. aliquādiu
tacui. fleui potissime in h̄ gaudeo qz ma
nib; laboraui. et quedā uidua moriens
sepeliri recusabat in canisia sibi data
dicens. Sepeliar quidē in canisia elabo
rata pp̄riū manib; et n̄ alienis. Et de ba
uirgine leḡ luce i. illd qz abire in mō
rana cū festinatione. Leḡ et xvij. gen̄
festinauit abrahā in tabernaculū ad sa
ram et dixit ei. Accelera tria sara simile
omisce et fac sub cinerios panes. ipse
uō ad armetum cucurrit et tulit inde
uitulū tenerimū et optimū deditq;
puero. qui festinauit. et c. De quo uō
loq̄s origenes ait. Senex currit. sara
accelerat. puer festinat. nullus piger
inuenitur in domo sapientis. Ad det
et accidie possunt ualere illa ūba sacre
scripte que suadet laborem ul' dissuadet
otium ul' pigritiā. Vñ ec̄. ult. Verba sa
pientū q̄i stimuli. et q̄i clauū in altum
defixi. Stimulus ualet contra tarditatem
umentoz. sic ūba sapientū contra pigri
tiam hoīm. Et notandū qz homo la
borat. q̄i stratus uicus est em̄ lentis

ad bonū ⁊ precepta ad malū s; uerba
 sapientiū sunt uelut stimuli qñ excitāt
 hominē ad bonū ⁊ sunt uelut clau de
 fixi in altū dñi retinent hominē ne se p̄
 caperet de malū. De multis u quib; sua
 detur nobis labor ⁊ dissuadet nob pi
 gricia pauca ponemus. Aut Jo sup illd
 ezech. xvi. hec sunt iniquitas sodomie
 sororis tue superbia saturitas panis ⁊
 habudancia ⁊ ocū ipsius ⁊ filioꝝ. Sp̄
 est inquit aliqd agendū ne ager nri
 pectoris manu cessante maloz cogita
 tionū sensib; occupet. ecc. vii. Non
 oderis laboriosa opa ⁊ rusticationē
 adō creatam. Rusticationē dñs creauit
 qñ ade dixit. Gen. iii. In sudore uultus
 tu uesceris pane tuo. Vel cū posuit
 hominē in paradiso uoluptatis ut o
 paretur. ut leg Gen. ii. ⁊ ecc. xiiii. Non
 defrauderis adie bono ⁊ partia diei
 boni n̄ te p̄tereat. ⁊ ibidē. Ante obitū
 tuū opare iusticiam qz n̄ s; apud infe
 ros inuenire cibū qz manifestū est in
 diuice epulāte qui apd inferos gustā
 aque inuenire n̄ potuit. quā digito la
 zari qui leprosus fuerat pecut. tunc n̄
 erat ita indignantis natē sic in sclo isto
 fuerat. ad huc n̄ impetrauit ipse illam
 guttā aque ⁊ tū plus quā mille trāsie
 ruit qz eam pecut. It̄ ecc. ix. Quod cūqz
 pot̄ manū tua facē instanter opare.
 qz nec opul n̄ ratio. n̄ scia nec sapientia
 erūt apd inferos quo tu pperat apd
 inferos n̄ s; opus s; merces opul n̄ rō

qz n̄ p̄sunt ibi aristotilis argutie. nec
 sapia nec scia sunt ibi ad excusationē
 nich ad defensionē s; potius ad accusatio
 nē. Seruus enī sciens uoluntatem dñi sui ⁊
 n̄ faciens uapulabit multis. It̄ ecc. vi.
 mane semina sem tuū ⁊ uespe n̄ cesset
 manus tua ⁊ apls ii. ad chesal iii. Siquis
 n̄ uult opari n̄ manducet. ii. ad ty mo.
 iiii. In omnib; labora opul fac ewāge
 lize. Is dedit dñs diuersa memba hōi
 ut ex omnib; ei seruiret. vñ quqz deb;
 homo seruire dō ore cantando. quqz
 manu scribendo. ⁊ si de cetis membris
 It̄ ad gal. vi. Bonū facientes n̄ deficia
 mus t̄p̄ enī suo meremus n̄ deficiet.
 Ergo cū temp̄ habent opemur bonum
 ad om̄s. ⁊ ecc. vi. Ne accideris in uinculis
 eius ⁊ loquit̄ de sapia. Vincla sapie
 sunt diuina p̄cepta quib; s; homo li
 gatus qui ex morsu pomi phibiti qu
 uenenati incidit in spūalem insanā.
 Cui insanie h̄ sūt signa qz in m̄ce qñ
 aliena loquitur fatua ⁊ gregando
 qz gaudet inde unde flendū est. vñ
 in p̄. Stulticia est gaudiū stulto.
 ⁊ aug. dic sup iohem risum talium
 risū esse freneticoz. Signū ⁊ hui' in
 sanie s; h̄ qz hōies exquirūt picula
 quib; se punant. vñ in p̄. xxvii. Cor
 unpy exquirit mala sicut occultos
 laqos usure ul' symonie quib; se
 punant. It̄ in p̄s. Labores manū
 tuaz qz mā ⁊ c. *Qz ostētio qñtū accidia
 cō displicat ⁊ dyabto placeat. ualent ad det̄ ei.*

Tercio pot' ualere ad detest' accidie
 si ostendat' quantū h' peccm deo
 displiceat & dyā placeat. & hōi noceat.
 Quantū dō displiceat pot' ostendi pu
 mo ex illo uerbo apoc' iij. Utinā frigi
 dus esles aut calid' s; qz tepidus es & n̄
 frigid' nec calidus in apiam te euome
 de ore meo. Calidus s; qui feruens s; ad
 bonū. frigidus s; qui simpli' desistit
 a bono. tepidus uō qui medio in se
 h't. & dicit' m' h' q' maior s; spes de frigi
 dus quā de tepidus. cui' rei s; h' causa
 qz tepidi quandā fiduciam & securitatē
 accipiūt de h' qd aliq' boni agunt &
 idō se n̄ corrigūt. tepidus uō de ore
 dī euomitur. qui p' p'dicatores in q'b;
 d's loquit' de osortio scōz remouet.
 p' ex cōicationē. v' nunc tepidus euomi
 tur. qū in deteriora p'cipitatur. ul' qū
 in penitent' moritur. De hac tepiditate
 dicit' sō. tepiditas sola s; que solet deo
 uomitū puocare. Qd accidia s; multū
 dō displiceat pot' itē ostendi p' h' qd
 legit' luc' xv. ubi sic h'etur. Dico uobis
 q' ita gaudiū erit sup uno peccōre pe
 nitentiā agente. quā sup nonaginta
 ix. iustis qui n̄ indigent p'niā. qd ex
 ponit g'g'. de iustis illis qui desidiōse
 se h'nt. & de peccōre feruente ad peni
 tentiā. vñ dñs feruente peccōrem.
 nonaginta ix. iustis oculos p'ponit. si
 cuti dux in p'lio plus eū militē dilig'it
 qui p't fugā reuer sus hostē fortiter
 p'mit quā cum qui nunq' fugit. nec

unq' fortiter egit. Plus amat' ag' qui
 p't spinas & tribulos fructus ubes red
 dit. quā ille qui spinas & tribulos nū
 quā tulit & semp' sterilis extitit. Ad il
 lud ostendendū adduci pot' q' legit'
 luc' xii. de ficulnea fructū n̄ faciente.
 Succide illa. ut quid s; terrā occupat.
 & q' dicit' m' xxv. Tollite ab eo talentū.
 & loquitur de seruo pigro & subdit'. & in
 uilem seruū illū picite in tenebras ex
 teriores. & m' iij. Omnis arbor que non
 facit fructus bonos excidetur & in ig
 nē mittetur. **Destina sc'ptē q' ostendit' qd**

Quod aut' peccm h' accidia multū placet dyā.
 multū placeat dyā. primo potest
 ostendi ex h' q' leg' xl. job. Circūdant eū
 salices torrentis. p' torrentē cui' aque a
 ro deficiunt intelligit' uoluptat' p'sens
 que cito finietur. in qua aqua diuites
 hui' s'oli sunt plantati uelut salices que
 sunt arbores infructuose. & hui' modi sa
 lices circūdant dyablm q' faciendo ei
 umbriā. In h' uō q' hoīes qui nich' faci
 unt salices uocantur. infirmatur qū
 ta sit fatuitas eoz qui se meliores aliis
 iudicant & honorabiliōres qz nichil
 faciūt. silis s; fatuitas ac si aliq's di
 ceret. salices amedalis arborib; sua
 leue eo q' steriles sint. Ad ostendendū
 s; quantū h' peccm placeat dyabolo
 pot' adduci q' leg' p' u. iij. de azom
 benzer qui amputauerat lxx. regib;
 manuū ac pedū sūmitates. Azomb'
 in tēp' dñs fulgurant qui amputat

illud qui hnt regē alios sumuntates manu
 um ꝛ pectū dū pcurat ut tales ad opa
 utilia sūt q̄ impotentes. qui hnt sumunt
 res pectū ac manuū amputatas inuul
 ; quo ad usus membrorū istorū ꝛ si in
 parte membra ista habeat. Sic multi
 ad utilia opa sunt impotentes. s; ad i
 utilia ul' noxia potenciā hnt. Ad idē
 ostendendū ualeat q̄ legit̄ dñi. xij. de in
 mundo spū qui ueniens in domum
 a qua exierat uacantem uadit ꝛ as
 sumit septē alios sp̄e nequiores se
 ꝛ uicantes habitant ibi. ꝛ viij. eidē
 legitur de demonib; q̄ dixerūt dño.
 Si eicit nos hinc mitte nos in gregem
 porcorū. Porci sunt qui nich faciunt
 nisi q̄ uoluptati carnis deseruiunt
 qui sūt q̄ pp̄um hospiciū demonū
 In accidiosis hnt dya' q̄ hospiciū que
 ris. Vñ xl. job die. Dormit in secreto
 calami. Calamus qui uacuit ꝛ significat
 hōiē uacantē ꝛ ociosum in quo dya'
 quiescat ꝛ dormit. **Qualit̄ peccm accidie**

Sequitur uidere **noceat hōi. iij.**
Qualit̄ noceat peccm accidie hōi
 Hocet aut̄ ei mala inferendo tam pe
 ne quā culpe ꝛ plurima bona ante
 rento. s; primo ostendam' quō hōiē
 repleat malis pene. mala uō pene tā
 sunt. Paup̄tal uilitat̄ afflictio siue do
 loz. Qd̄ paup̄tal peccm accidie sequat̄
 pot̄ manifestū esse ex hys uerbis scripture
 que sequunt̄ xx. pu. Propt̄ frigus pig
 rare noluit mendicabit q̄ in estate

ꝛ n̄ dabitur ei. It̄ pu. x. Egestatē opata
 ꝛ man' remissa. Manus aut̄ forcium di
 uicias parat. ꝛ xxvii. Qui opatur etiā
 suam saturabit panib; qui uō secatur o
 cium replebitur egestate. ꝛ xxviii. Vesti
 etur pannus dormitatio. ꝛ xxix. vsq; q̄
 piger dormit. usq; q̄ de sompno desurges
 parū in quā dormies modicū dormitabis
 paululū deseres manus ut quiescas ꝛ ue
 niet t̄ quasi cursor egestas tua ꝛ mendi
 citas tua q̄ sūt armatus. Paup̄tal uō q̄
 in h̄ in hermus est ꝛ lente uacat. ido mul
 ti fugiūt eam. ul' resistūt ei. s; in futuro
 erit q̄ armatura ut hō n̄ possit ei re
 sistere ꝛ ueniet q̄ cursor ut n̄ possit
 eam effugere. ꝛ xxi. pu. Sagittatores ro
 busti sunt sp̄ in habundancia. om̄s aut̄
 piger semp in egestate est. ꝛ ecc̄. x. In pi
 gricul hūliabitur contignatio ꝛ in i firmi
 tate manuū p̄stallabit domus. signa
 uocantur ligna illa que uulgarit̄ dñi
 captōes eo q̄ se mutuo capiūt. Vnde
 contignatio ꝛ iunctio que fit in sup̄
 ori parte recti quā piger ex pigricia p
 mittit hūliari. h̄ em̄ pp̄uū ꝛ pigri nō
 subuenire pietis t̄p̄ oportuno. Quod
 uō uilitas seq̄ peccm accidie manifestū
 pot̄ esse ex hys uerbis scripture que se
 quuntur. xxij. ecc̄. In lapide luteo lapi
 dabit̄ piger. ꝛ om̄s loq̄ntur sup̄ asper
 nationē eius. De stercore boū lapida
 tur ꝛ piger. ꝛ om̄s qui tetigerit eum
 excuciet man'. tunc piger lapide luteo
 lapidatur. q̄ in crepatione dura ꝛ cō

uicium plena in crepatur ois qui eu terti
git. manus excurit qz onerosus; omib;
et libent hoies se expediunt ab eo. It in
pu. x. Qui congregat in messe filius sapi
ens; Qui aut stertit estare filii confusi
onis e. messis in qua colligendus; ab
spualis est doctrina. Vn in pu. xxiii.
In doctrina replebuntur cellaria uniuersa
sua preciosa atq; pulcherrima. Vt mes
sis pot in telligi p sens uita in qua me
rita colligenda sunt. Qd aut afflictio
sequatur peccm accidie pot ostendi p
mo ex h q accidiosus; quasi canis fame
licus. eo em q uacat et uacuu est quasi
totus esuriunt omis sensus ei ut aures
rumores. uisus uanitates. tactus et gus
tus uoluptates carnales. Vn pu. xxi. de
sidia occidunt pigru. noluerunt em
quicq; opari manus ei. Opari tota die
occupat et desidat. accidiosus laborat
paralisi spuali. Vn non; miru si affli
gatur et est figurat p paralyticu illu
de quo dicit centurio. m. viij. Puer mis
iacet in domo paralyticus et male torquetur.
Qui torquetur laborando bn torquetur
qz utilit; s; qui torquetur quiescendo
male torquetur qz in utilit; accidiosus
est in medio uite. Vn hie quanda tristi
ciam que ad modu uermis corrodit
cor eius. Vn pu. xxv. Sic tynea uestim
to et uermis ligno. sic tristitia nocet cor
di. Seneca tractatoe bonay arcu oc
cupandi sumus. quocient male nos hie
in erca in paciens sui.

Quali peccm accidie noceat hoi.

Sequitur uide quo accidia repleat
hominem malis culpe hoc aut pec
catu primo pot ostendi ex illo uerbo
pu. xxiii. P agri hoies transiunt et p ui
neam uiri stulti. et ecce totu impleuerunt
urtice opuerant superficie eius spine
et maceria lapidu destructa; Qd cum
uidissem posui in corde meo. et exemplo
didici disciplinam. Sicut ag pferat spinas
et tribulos et e. in utilia ubi utilib; se
minatus fuerit. Sic homo spual et
tribulos uicioru germinat. nisi utilib;
occupatoib; se repleuit. Vn b. hie est
maledictio ade et in terra laboris nri et
in agro cordis ul corporis nri ut noxia
ul in utilia gratuito passim puen
ant. Utilia u ul necessaria cu labore.
Etiam pot istud ostendi mul
tis aliis exemplis. Corruptur em aqua
quiete. Vn poeta et capiunt uicium ne
moucant aque. Vinu et ex se feces gene
rat. et nisi a fecib; illis mundetur totu
corruptur. Idem accidit in hoie. Vn se
vii. dicit de moab q requiescent in fe
cib; suis n transusus; in uas et in tras
migratione n abut. idcirco p mansit
gustus ei in eo et eius odor n; mutatus.
Sapor corruptus et odor prauus n rece
dit a uicio si supra feces remanserit
imo in tertiu totalit corruptur. Idem
accidit de accidiosis. qui totus q; acidus
ul acetosus efficitur. Ado em coarum
pitur ut bona sibi displiceant que

debeant sibi placere. homo in presenti
 uita simul est illi qui in flumine ipe
 tuoso. qui in uno loco stare non potest. et non
 ad summa conetur. ad yma labitur. Ex eo
 enim quod homo ex nichilo est et ad nichilum
 tendit et ad nichilum culpe et etiam ad
 mortem. unde nisi conetur progredi et pro
 ficere regreditur et deficit. Unde b. In ma
 uitate non progredi regredi est. cum nichil adhuc
 in eodem statu permaneat. homo filius
 est castro plurimum dno. Inter quos ille
 qui remissus est totum amittit. Alius enim
 paulatim auferit ei uis suam. Sic si spiritus
 remissus est caro que aduersus eum con
 cupiscit cotidie aliquando acquirit super
 spiritum. Unde in psalmo. Manus forcum
 dirigitur. que autem remissa est tributa
 seruet. Pannus candidissimus qui in per
 ceptibili niger efficitur. Unde frequenter
 ablutione indiget. manus et corpus qui
 in sensibili post ablutione sordide effi
 ciuntur. Unde frequenter se lauet a sordi
 bus spiritualibus illis repletur. Negligencia
 et accidia hominem replet malis culpe
 homo ad modum uince putatione indiget
 et non tamen semel sed frequenter sicut ostendit
 b. super illud cant. u. Tempus putationis ad
 uenit dicent. Quis ita omnia superflua
 resecant ut nichil se habere putet putatione
 dignum. Credite in et putata repullulant
 et effugata redeunt. et resuscendantur et
 tincta et sopita denovo excitantur. Parum
 et semel putasse. sepe putandum est immo
 si fieri potest semper quod semper quod putari op

reat. si non dissilias inuenit quantum licet in
 hoc corpore manent profiteris. Erat si uita
 putat mortua et non mortua magis expressa
 uelut noluit ultra fines tuos habitat. Iebu
 seus subiugari potest sed non extirpari. Unde
 in tanto discrimine consilium est obseruare di
 ligenter et mox ut renascendum uitioy ca
 piti apparebitur prompta seuitate succedere.

Quo accidia replet hominem malis culpe:

Sequitur uide quo accidia auferit
 hominum bona. ad quod ostendendum potest ad
 duci quod legitur in. xxv. de seruo pigro. Col
 lite ab eo talentum et date illi qui habet x. tale
 ta. Omnia enim habenti dabitur et habundabit.
 et qui non habet et quod uidetur habere auferetur ab eo. et
 quod non habet studium uel uoluntatem operandi sepe
 auferitur facultas. Iusto enim iudicio dicitur
 ut ille qui non uult bonum operari cum possit
 propterea non possit cum uelit. Luc. xix. dicitur fili
 de seruo pigro. Auferre ab eo unam. et
 subditur. Dico uobis quod omni habenti dabitur
 et habundabit. ab eo autem qui non habet supple
 uoluntatem operandi. et quod habet auferetur ab eo. et
 facultas auferit autem accidia hominum bo
 na gratie et gratie et nature. Bona gratie auferit
 quod ea permittit solum strenuus et uigilantibus
 Unde luc. xii. Beati serui illi quos cum ue
 nit dominus inuenierit eos uigilantes. Amen
 dico uobis quod percussit se et faciet illos
 discubere et transiens ministrabit illis.
 in. xi. Vini patitur regnum celorum et uolenti
 rapiunt illud. et contrario accidiosi et pigri
 amittunt illud. super quod ubi dicitur glo. Gran
 dis uolencia est in terra nasci et celum rapt

et hinc per uirtutem quod per naturam non possunt
Non est uisibile quod accidiosus tale uolentiam
celo faciat. Accidiosus ad lente incedit quod in celo amittit locum suum glorie.
Nemo in huius uite itinere torpeat ne in patria locum perdat. Id uultus ut celestia capiat. caueat ne inanis ab ope dies eat.
Quod autem accidia bona gratie confundat potest ostendi ex hoc quod gratia spiritus sancti sicut ignis est qui non potest esse ociosus. Desinit esse si desinit agere. sic gratia dei quando amittitur quod homo ex ea non operatur. Unde super illud Iohannis. Qui non diligit me sermones meos non seruat. Dicit gratia. Nunquam est dei amor ociosus. Operatur enim magna si est. Si autem operari rennuerit amor non est. Unde apostolus. Gratia dei in me uacua non fuit. Hec gratiam solam auferit homini accidia. sicut fructum qui a gratia deberet procedere. et sic auferit totam utilitatem huius uite quod non est paruum dampnum. Unde beatus. Quam misere me peruias o amara mors usu uite quam fructu. Nam uita sine fructu grauior mors est. Denique duplex malum paratur ligno in fructuoso. securis et ignis. Auferit et accidia bona nature. Naturale enim ingenium et cetera bona naturalia deteriorat. Et si nullum aliud dampnum faceret accidia homini nisi de temporis amissione non paruum dampnificaret hominem. sed multi sunt qui dampnum illud non reputant. Ideo agemus de huius que debent mouere homines ad temporis seruauationem et sunt viii. que possunt ualere ad hoc. Primo possunt ualere ad hoc

uerba sacre scripture quibus moneamur ad temporis seruauationem. sicut est illud ecclesiasticum. uii. fili seruaua tempus et declina a malo. et illud psalmi. v. fili ne des alienis honorum tuum. et annos tuos crudeli. Secundo possunt ualere ad hoc exempla creaturarum. que quod animi uidentur tempus seruauere quantum possunt. accepta enim oportunitate operandi operantur. non permittunt tempus uacuum transire. Unde ecclesiasticum. iiii. Omnia tempora tempus habent. expendendo illud in seruicium demonum. faciunt. qui rem ita perociosam sicut est tempus datur hosti suo crudeli. Tercio debet mouere hominem ad temporis seruauationem ipsa natura temporis. Tempus enim breue est et uelociter transiens. et perquam transire recuperari non potest. Ad primum pertinet quod legitur in iob. Breues dies hominis sunt. et debemus intelligere breuitatem uitam respectu uite eterne. cui debemus prouide tempus isto. De breuitate et ista tangit in psalmo. u. dicit. mille anni ante oculos tuos tamquam dies hestina que preterit. De hac et breuitate ita dicit seneca. Si multum etatis est. pro te dispensandum erat ut sufficeret necessarius nec que demerita. sed super uacua discere in temporis egestate. De uelocitate uolunt legimus in iob. Dies mei uelociter transierunt. et seneca. Infinita est uelocitas temporis. Punctum est quod uiuimus et puncto mimus. et iob ix. Dies mei uelociores cursore fuerunt. De irreuocatione temporis dicit gratia. Non paruum estimes tempus quod in seculis uel in diebus expenditur ociosis. uolat enim uerbu irreuocabile. nec auertit insipiens quod

amittit. Quarto pot' ualere ad h' p'ciosi-
 tal' t'p'is. de qua b. Aich' p'ciosius t'p'z s'
 heu nich' hodie uilius reputatur. Osten-
 ditur aut' p'ciositas t'p'is tripliciter. Primo
 p' h' qd' possessio t'p'is ualde rara; q'm
 ad h' qd' uniu' t'p'c est semp' sicut de fe-
 mice dicit' q' est femx unica semp' auis.
 S'n cum esse raru' p'ciosu' sit ualde p'
 ciosu' deb; esse t'p'c. Secdo ostenditur ex
 hoc qd' aliquis locu' in quo plus ama-
 retur una hora t'p'is ad agendam pe-
 nitentiã qua' tanta massa auri quan-
 tu' totus mund'. Locu' iste inferu' est.
 Tercio ostendit' ex h' q' in una hora t'p'
 pis pot' homo p'mereri dimissionẽ
 pene eterne r' p'ccoz suoz remissionẽ.
 h' gram r' eterna' glam. Quinto pot'
 ualere ad h' si adidem' debitores nos ee
 totius t'p'is ur'i. nec debent' r' id soli
 creditori s' plurib;. fatuus e' est qui
 multal' debitis obligatus est si p'dige ex-
 pendat. Debita n'ra nobis ostendit' b's
 b. dicens. O si cognouisses qua' mul-
 ta r' q' multal' debeas. uident' q' nich';
 q' facit. Primo xpo debet om-
 nem uitam tuam qz ipse p' tua posu-
 it suam. Secdo exigunt p'terita peccata
 mea futura' uitam mea' ut faciam fruc-
 tus dignos p'nie r' recogite om' anos
 meos in amaritudine aie mee. Quid
 si terciu' debitore' offerenda qui eam ui-
 dicet sibi. puto q' desides glam qua'
 ocl's n' uidit. n'ne ad h' em'd erit te to-
 tum r' quecuq' potis dare oportebit

r' cu' omnia cõpleueris. n' sunt digne
 passion'es hui' t'p'is ad futura' glam q'
 reuelabitur in nobis. Quarto debitor
 debes totu' q' es a quo totu' habet qui
 te fecit r' b'n fecit. qui cuncta tibi minit'
 trat cui hor' p'ponis redde qd' debes.
 Sexto debere hoies moue ad conserva-
 tionẽ t'p'is hoc q' oportebit districta
 rationẽ de eo redde corã d'o. Omne eni
 temp' t' in pensum requiretur qualiter
 sit expensu'. sic dicit b. Et sicut capill'
 n' p'bit de capite. ita n' momentu' p'bit
 de t'p'z. Vn' in ps. Cum accipo t'p'o ego
 iusticias iudicabo. r' t'reu. j. Vocauit ad-
 uer sum me t'p'c ut dixeret elcos meos.
 B'nificium t'p'is multu' erit ad uersum
 om' r' aduersus eos qui boni uident'
 esse. Valde ingratu' apparebit illi quib'
 d'nt tantu' b'nificiu' dabat singlis mom-
 tis quantu' b'nificium t'p'is qui tanto
 b'nificio n' cessauerunt ab in pugnati-
 one ipsius. Septimo debet homine
 monere ad ide' h' q' t'p'c quoda' sp'uali-
 m' est n'ra possessio. Vn' seneca. Reliqua
 a nobis aliena sunt. temp' t'm n'rm est
 qd' nos ipsos amittimus si t'p'c amitti-
 mus. qui medietate' sui t'p'is amittit.
 qd'ain' diuidium se amittit. Octauo
 debet hoies moue ad t'p'is cõseruatio-
 nẽ. h' q' t'p'is amissio queda' mors est.
 Est eni' amissio uite. Vn' seneca. Que
 m' dabis qui aliq' p'cium t'p'is ponat
 qui intelligat se cotidie mori. Et cot-
 tidie morimur. cotidie eni' demit' aliq'

partem uite et tunc quod cum crescit uita decem
 scimus que admodum elephanta non extre-
 mum stillicidium ex haurit sed quicquid ante de-
 fluxit. Sic ultima hora qua esse desini-
 mus non solum mortem facit sed solum consumat
 seruatio temporis in hoc aut attenditur ut
 in diu seruatio expendatur. Et sic ex tempore quod
 in seminato et uita in futuro colligatur.
 Illi uero qui prodige tempore expendunt frequen-
 ter accidunt ut deus tempore amittatur. Viri
 enim impij non dimidiabunt dies suos et im-
 pletur in eis illud ecclesiasticum. In tempore redditionis
 postulabit tempore. *Que ualent ad detestabilem accidie.*

VII. Preter predicta sunt. VI. alia que pos-
 sunt ualere ad detestabilem accidie.
 Primum est hoc quod ipsa inquinat pulchri-
 orem partem ecclesie scilicet uirorum contemplatiuorum
 et murum quod illi sunt magis accidiosi quam
 minus esse debuerunt. Viri enim contem-
 platiui quorum est non solum curere sed et uolare.
 Aues enim spirituales sunt ad modum testu-
 dinum lentissime incedunt. Unde iam non
 potest dici de illis illud uerbum ysaie. Qui se-
 cuti sunt ut nubes uolant sed uelut mortui
 immobiles stant. Unde necesse habent orare
 frequenter exemplo dauid. ut in uia
 domini iustificentur et ut penne colubae
 eis dentur ut uolare possint et reges-
 cant. Secundo potest ualere ad detestabilem acci-
 die hoc quod ille qui hoc uicio a dyabolo ca-
 pitur ignominiosus capit alius pec-
 catoribus. Sola enim ignominia capit e-
 um et quicquid solus timor. Unde xviii. psalmi.
 Pigrum deiecit timor et aie eluriet.

omnium possit; erubescere ille que solus ti-
 mor deiecit de equo uirtutum cum ti-
 mor non sit non quedam pictura terribilium.
 Preterea cum de malo futuro sit timor
 ille que timor uincit. quodam uincitur
 ab hoste qui fidem et futurum. quicquid
 futurus non est. Unde seneca. Illud est pro-
 ne sis miser ante tempore. cum illa que uelut
 imminencia expausti fortassis nunquam
 uentura sunt. Tertio potest ualere ad detestabilem
 accidie hoc quod accidiosus ualde ignomini-
 ose detinetur captus. Non enim ligatus
 est uinculis ferreis imo non stupet sed
 pocul nullis. Sola enim desidia detinetur
 non habet aliquem carcerem quo clauditur uel
 custodes quibus custodit non per ut som-
 nat. Unde xv. psalmi. Inter pigrorum qui sepel sunt
 naz. Videtur homini pigro quod uis sibi spi-
 ritus clausus sunt et quod nullo modo fugere pos-
 sit de manibus dyaboli. Videtur sibi quod si
 non statim dicitur ad deum statim debeat
 mori. Unde gen. iiii. dicit cayn. Omnis
 qui inuenit me occidet me. Ido legitur
 psalmi xxii. Dicit piger. Leo est fons in medio
 platearum occidendus sum et xxvi. dicit
 piger. Leo est in uia leena in itineribus.
 quorum est quare ita timent pigri ad deum
 conuertuntur et cum uident eos qui ad deum con-
 uertuntur diuici uiuere et pulchriores esse.
 Quarto potest facere ad detestabilem accidie
 hoc quod illud uicium tunc solum uel maxime
 homines infestat et in pugnat quoniam sunt
 in seruicio dei. Unde partem dei tuam a
 auferre non parum deteriorat eam.

Quantoq; em̄ efficitur ut psalteriū unū
 cū fastidio ⁊ accidia dē m̄ m̄n̄ sit gr̄
 dō quā psalmus unius cū deuotione ⁊ hy
 laritate dicit̄. Vñ s̄o. malo psalmū unū
 cū hylaritate mental̄ decantare. quā to
 tū psalteriū cum corpe fastidioso ⁊ accidia.
 Quinto pot̄ facere ad detest̄ accidie h̄ q;
 accidia ⁊ ualde grauis infirmitas. Erata
 ciunt ad grauitatē istam. Primū ⁊ hoc
 q; illi qui laborant hac infirmitate
 se nesciunt infirmos esse. Vñ se sapien
 tes reputant ⁊ alios iudicant. Ido dī
 xxvi. p̄u. Sapiencioz sibi uidet̄ piger
 septē uiris loq̄ntibz sententias. Piculosa
 ū solet esse infirmitas que n̄ cognoscit̄
 qz eius remediū n̄ queritur. Vñ b̄ s̄o
 longius a salute abstinere membrū q;
 obstupuit. ⁊ egrū se se n̄ sentiente per
 culosius laborare. Sodo facit ad graui
 tatem hui' infirmitatis ei' p̄lyital. Est
 em̄ accidia uelut febris lassā. Vñ de illa
 pot̄ intelligi q; dicit̄ in ec̄. langor p̄
 lixioz grauat medicū. Tercio facit ad
 grauitatē hui' infirmitatis h̄ q; reddit
 hoīem impotentē ad opandū. Vñ signi
 ficat̄ p̄ paralysim. q̄. viij. ⁊ q̄. ix. ⁊ p̄
 ariditatē manus. q̄. xij. ubi leḡ. ⁊ ecce
 homo manū h̄ns aridam ⁊ ē. Accidio
 sus manū dextrā aridā h̄t. h̄ n̄ siml
 trā. qz impotent̄ ⁊ ad bonū opandū
 Vñ zach. xi. dicit̄ de malo pastore. Bra
 chyū eius ariditate siccabit̄. ⁊ ocl̄s eius
 dexter tenebrescent̄ obscurabit̄. q̄n pas
 torz ad sp̄alia cecus efficitur. Accidia

est uelut febris illa que dicit̄ ethica
 que puenit ex d̄s̄uptione naturalis
 humiditatis. ḡ sic accidia ex defectu hu
 moris gr̄e. Sexto pot̄ facere ad detest̄
 accidie. h̄ q; accidiosus iniquus ⁊ tra
 d̄m. qz fraudat eū lucro talenti qd̄
 ei omisit. Iniquus ⁊ in p̄ximū. ⁊ qz
 eum scandalizat. ⁊ qz defraudat eū
 in h̄ q; uult comedere ⁊ bibere sicut ipse.
 In se ipm̄ ⁊ iniq; ⁊ qz hostes suos nu
 trit a quibz p̄m̄atur intima sua. s̄
 uirtutes. *De uicis q̄ p̄nēt ad accidiā.*

Dico de hys que faciūt *viii.*
 ad detest̄ accidie. d̄sequent̄ d̄uen
 dū ⁊ de diuisis speciebz uiciorz q̄ ad
 accidiam p̄tinent. vident̄ aut̄ ista xv.
 uicia ad accidiam p̄tinere. tepiditas.
 mollicies. sopnolencia. ociositas. dila
 tio tarditas. negligencia. remissio. disso
 lutio. inuicia. ignauia. indeuotio. tris
 ticia. tedū. uice desperatio. Tepiditas
 est paruus amor boni ⁊ uidetur esse
 tepiditas p̄ma radix in peccato accidie.
 ⁊ ex hac uidentur nasci cetera uicia e
 numerata. facit aut̄ tepiditas multa
 mala in hoīe. Primo d̄ uomitū puo
 cat ut p̄uis ostensum ⁊. Tunc tepid̄
 ad̄o euomitur. cū in deteriora labi
 p̄mittitur ul' in penitent̄ moritur.
 Sodo fiduciam tēptandi ⁊ accedendi
 dyablo prestat. De multis em̄ uicis
 temptat d̄m̄ hoīem tepidū de quibz
 n̄ aud; temptare hoīem *feruē*
 tem. Vñ dicit auctoritas olle feruēti

mulce n̄ insident. Tercio reddit hoiem
impotentē & otactū ut patet in illis q̄
cū ualde fortes sint. tñ n̄ possunt sex
tam partē facē quā uetula una facit
q̄ accidit p̄t̄ tepiditatē. s̄ q̄ paruū
hnt̄ desiderū agendi p̄niam. Vñ b̄
forsitan idō n̄ possumus q̄ n̄ multum
uolum̄. Tepiditas ē facit ut homo pe
tat & n̄ accipiat. Accidit ē q̄ aliquis
xij. annis n̄ accipiat q̄ in orōne petit
q̄ tepide petit. qd̄ alius qui feruēt
peteret una die impetraret. Vñ aug.
Seruat t̄ d̄s qd̄ n̄ uult cito dare ut &
tu discas magna magne desiderare.
Tepiditas ē facit ut homo semp̄ pugnet
& nunq̄ uincat. nec illa sublimē p̄mis
sionē uincenū in quā accipiat que
hētur apoc̄. u. Vincenti inquit dabo
manna absconditū. Tepidus enī adō re
misse agit q̄ nunq̄ puenit ad retributi
onē que ē in custodia mandatorū q̄ tanta
est que n̄ potest dici sic dicit ḡ. sup̄
ultō. in custodiendis illis retributio ml̄
ta. Tepidus ē similis hōi auaro de quo
dicit uulgariter. qd̄ tñ expendit quā
tum largus. & tñ n̄ h̄t grām nec merce
dem. q̄ p̄ modico p̄dit multū. Tepidus
semp̄ seminat in p̄senti uita & nunq̄
metet q̄ ad pacem n̄ puenit. Jēo dic̄
b̄. contra tepiditatē istam si incipis iape
p̄fecte si imp̄fēs es. h̄ ip̄m iam p̄fecte
age. Si p̄fectionis aliquid attigisti te ip̄
sum in te metipso metire. **De mollicie**
q̄ ē in paciā rei dure. .ix.

Sequitur de mollicie que ē in paciā
rei dure. de qua leḡ. xvij. p̄. Qui
mollis & dissolutus ē in ope suo & ē. mol
lis ē ille qui cedit duris. i. tribulationibz
succūbit. Vñ qñ in ope inchoato aliq̄
durū occurrit. ipse ab ope desistit. et
talit̄ int̄ est sua opa dissipantis. Idē enī
est ac si ea dissiparet. Mollicies ista quasi
quedā alicia est in qua dya' in hōte qui
escit. homo ē mollis ē uelut hom̄ uiuēt
qui ad ignē tribulatiōis quasi lique fit
& ad nichilū redigitur. ad quantā mise
riam deuentur̄ sint qui molles sūt in
sinuatur deut̄. xvij. ubi sic leḡ. homo
delicatus uite & luxuriosus ualde in
debit sūt suo & uxori que cubat in sinu
suo ne det eis de carnibz filioz suoz
quas comedet eo q̄ nichil h̄eat aliud. &
paulo p̄t̄. Tenuis mulier & delicata q̄
sup̄ terrā ingredi n̄ ualebit nec pedis
uestigiū figere p̄pter molliem & tenui
ritudinē nimiam inuidebit uiro suo
qui cubat in sinu ei' sup̄ filij & filie car
nibz. Sūmum remediū contra mollicie est
ignis sp̄s sc̄i qui lutea solidat. ualeat
ē contra istam mollicie assuetudo durorū
Vñ b̄. Rusticus durus h̄t neruos for
tes lacertos exercitatio fecit. s̄ enī to
por mollescit. Dissolutus pot̄ uocari
in uerbo p̄posito qui mollis ē & ē. qui
nullo amore ligatus ad opus bonū
ul' qui paralyticus ē. Paralysis enī dis
solutionem sonat. **De peccō sopnolēcie.**

Seq̄ de peccō sopnolēcie q̄ ad accidi

am p̄tinet. q̄ sicut leḡ p̄ū xix. Agre
 to imittit soporē q̄ pot̄ intelligi de
 sopore contemplationis. et de sopore cor
 poris. Sopore contemplationis pigresco
 imittit in illis qui nocte contemplatois
 palliant pigriciam suam nolentes ali
 quid opari contra quos possunt uale
 h̄ duo exempla que subiūgimus. Leḡ
 in uitali pat̄ri q̄ p̄grinus uenit ad
 abbate siluanū in monte synai. et cum
 uideret fr̄es opantes dixit. Quare opa
 mini abū qui perit ma. n. op. p. elogit.
 Tunc senex fecit et dari codicē ut leḡet
 includent eū in cellula. Cū ḡ transiret
 hora nona arā spiciebat ille utrū quis
 uocaret eum ad cibū. et ueniens int̄
 rogauit eū utrum fr̄s comedissent.
 Cui senex ait. Cū homo sp̄ualis est. et n̄
 habes necesse h̄c escam. Nos aut̄ tā
 quā carnales comedimus. et ideo opam̄.
 Qd̄ cū audisset cepit penitē. Cui albas
 ligo necessaria est marcha marie. Itē
 albas ioh̄es dicebat fr̄i suo maiori.
 Velle esse semp̄ securus sicut angeli
 securi sūt nich̄ opantes. s̄; tū sine in
 termissione d̄m collaudantes. et piecto
 pallio suo intrauit heremū. et post
 septimanā reuersus pulsauit ad os
 tium fr̄is sui. Qui quesituit quis es tu.
 et ille ego sū ioh̄s. et fr̄ dixit. Ioh̄s an
 gl̄s fr̄s ē. et ultra inter hoīes n̄ est. Iue
 aut̄ pulsabat dicens quia ego sum. et
 n̄ apuit ei s̄; dimisit eū affligi. Tandē
 apuit dicens ei. Si homo es. it̄m habes

necesse opari ut uiuas. Si aut̄ angls̄ q̄d
 querit intrare in cellam. et ille stat̄ p̄niam
 egit. De sopno uō corpus satis planū est
 qd̄ pigresco imittit eū. multi enī ex pi
 gredine conantur ad dormiendū cū tam̄
 n̄ possunt dormire. De sopno uō corpus ad
 p̄sens tria ostendimus. Primo ostēdem̄
 ea que sunt rephensibilia circa sopnū
 Secō ea que debent cohibe hoīes a ni
 mietate sopni. Tercio que sūt necēia ad
 hoc q̄ aliquis dormiat p̄ ut debet. *De v.
 rephensibilibz circa sopnum. .x.*

Omn̄s uō sunt rephensibilia circa
 sopnum. Primo nimietas sopni
 ad q̄ p̄tinet illd̄ p̄u. xxiiij. vsq̄ quo
 piger dormit. Secō rephensibilis est
 circa sopnū brutalitas q̄n uidet; aliq̄s
 dormit ut porcus. Vñ b. carnal̄ sopni
 et brutalis. sicut dicit̄ lethe ab hominā
 dul. et seruo d̄i. Id̄ caue in quant̄ potes
 serue d̄i ne si sopnus tuus n̄ requies lass
 s̄; sepultura corpus suffocati. Tercio rep̄
 hensibilis est tristitia in surgendo a sop
 no. Vñ xxxij. ec̄. hora surgendi n̄ te
 tristet. Quarto rephensibilis ē pigricia
 in surgendo. Vñ p̄u. xxvi. Sicut ostiū
 uertitur in cardine suo. ita piger in
 lecto suo. Quinto rephensibilis est cir
 ca sopnum inportunitas sopni. ut
 q̄n aliquis dormit q̄n n̄ est; dormiend̄
 ut in t̄p̄z ord̄nis. Contra illd̄ j. petri.
 iij. Estote prudentes et uigilate in o
 ratione. Vel ut cū aliq̄s ob dormit in
 sermone ul̄ in lectione. iuxta illd̄ ec̄.

xxvi. Cum dormiente loquitur q̄ nar-
 rat stulto sapiam. Si stultus si habuit
 set uoluntate dormiendi p̄ duos dies. tñ
 tpe locutionis ul' sermonis dormiret. Tem-
 pus t̄ in quo dormiendū si t̄ tpe est ma-
 tutinum. Illud em̄ tpe non s̄ somno occu-
 pandū qz ualde utile est. et studio et orōni
 et diuine laudi et dī solatio frequen-
 tpe illo recipitur. Ad p̄mū p̄tinet q̄ leḡ
 in ps̄. mane astabo t̄ et uidebo. Ad sc̄m
 p̄tinet q̄ legit̄ in iob. viii. Si diluculo
 surrexeris ad d̄m et omnipotentē suū
 deprecatur statim uigilabit ad te et pacatū
 reddet hitacim tuū. et xvi. cap. Oportet
 p̄uenire solem ad b̄ndicendū domū tuā
 et ad ortum solis te adorare. Primo pau-
 pi qui eis occurrunt s̄sueuerunt diuites
 dare. sic d̄n̄s libentius exaudit eos qui
 ualde mane orant eū. Ad hoc aut̄ qd̄
 matutina hora sit ydonea ad laudandū
 d̄m p̄tinet illd̄ q̄ legit̄ xxxviii. iob. Cum
 me laudarent simul astra matutina et
 iubilantes om̄s filij dī. Astra matutina
 sunt uiri contemplatiui qui horis matu-
 tinis laudant d̄m p̄capue. Ad h̄ uō qd̄
 solatio dī matutinis horis p̄capue re-
 quiratur p̄tinet illd̄ xvi. iob. Visitas
 eū diluculo et ysa. xvi. De mane ui-
 gilabo ad te. et exo. xvi. filij isrl' collige-
 bant manna hora matutina ad signi-
 ficandū qz tunc dulcedo sp̄s sc̄i colligen-
 da est. Sicut corpm̄ amatores stabiluit
 corpus in mane aliquid gustando. sic
 dulcedine sp̄s sc̄i in mane stabilendū

est sp̄s. Vñ ad heb. xii. Optimū s̄ gr̄a
 stabilire cor. De t̄b; q̄ debent hoīes cohibere

Gria aut̄ sunt que a numerare s̄pni.
 debent cohibere hoīes a numerare
 sompni. Primo exempla ad q̄ p̄tinet
 illd̄ uerbu aug' positū. Indecent̄ et xp̄iano
 si radius solis in lecto suo eum inueniat.
 Secūdo h̄ q̄ sompni abq̄ necessitate et t̄p̄s
 amissio. Vñ b̄. Quamū ad debitū d̄m
 p̄tēs nichil ita deperit de uita n̄ra quā q̄
 sompno deputatur. In uitate s̄pni
 est quasi quedā sp̄s ul' ymago mor-
 talis. Tertio deberet cohibere hoīes a nume-
 rare sompni multiplex malū qz in scrip-
 turis legitur ex s̄pno accidisse. et de hoc
 sufficit ponere q̄nqz exempla. Primū ex-
 emplū s̄ iudic̄. iij. de s̄lara qui cū bibisset
 lac et obdormisset. interfecit aiael
 clauo in cerebro cuius defixio. Sc̄m exem-
 plū s̄ iudic̄. xvi. de sampsonē quē dalida
 fecit obdormire sup̄ genua sua et rasis
 vii. crinib; captus s̄ et ex oculatus. Tertū
 exemplū s̄ in iudic̄. de oloferne qui de-
 nuent a muliere hebreā interfecit s̄. Quar-
 tum exemplū s̄. h̄. xvi. ubi apli s̄pno
 lena leguntur xp̄m̄ amississe. Quintum
 exemplū s̄. actū. xx. de quodā ad olefē
 te noīe eutico qui dū disputante paulo
 graui m̄geretur s̄pno cecidit de t̄o
 cenaculo deorsum et sublat̄ mortuus.

De t̄b; necēss hoīm ad h̄ q̄ debito in dormiat.

Tria ū sunt necessaria hoī ad h̄ qd̄
 debito in dormiat. Primo necessa-
 rium s̄ ei ut uigilando laboret. Vnde

ecc. y. Dulcis est sompn' opanti siue
pax siue multū comedat. homo ociosus
affligitur n̄ solū dormiendo s; 7 uigila
to. Secōdō necessariū ē ei ut sobrie cibo 7 po
tu utatur. Tercio ut sensus suos sobrius
custodiat. Vñ b. Sobriū cibū sobriūm
sensum sobrius sequitur sompnus. **De**

Sequit' de peccō **peccō ociositatis. xiiii.**

Ociositatis. Circa qd̄ peccm̄ primo
ostendemus quā stultus sit qui ocium
diligit. Secōdō ostendemus q' ociosi licet
semp̄ reprehensibiles fuerint. Precipue
tñ ip̄e gr̄e reprehensibiles sūt. Tercio
tangemus ea que attendenda sūt alicui
in occupatōe quā uult eligē. Quā stultus
ū sit qui ocium diligit ostendit nobis pu
xy ubi sic legitur. Qui opatur terrā suam
faciabitur panib;. Qui autē sectat' ocium
stultissimus ē. n̄ solū stultus; talis ul' stulta
oz s; 7 stultissimus. Prim' gradus stulticie
est uitam suā negligē necessaria ei n̄ que
rento. Secōd' gradus; uitam suā in defen
sam hostib; exponē. Terc' gradus; hos
tes qui eam in terram pascere. h'at' ē
stulticia h̄nt qui sectantur ocium. Vix enī
future que etna; n̄ pudet cū hostib; suis
se exponit. s. uiciis 7 demonib; ut iam
ostendetur. Hostes 7 suos nutrit. qz ocio
uicia nutriunt' 7 in pinguantur. sicut a
seres 7 etiam equi solent ocio in p̄igua
ri 7 possumus assignare xii. stulticia q̄
sunt in hoīe ocioso. Prima stulticia; qd̄
ipse dya' locū facit. dicit illd̄ apli. stultice
locū dare dyabolo. Vñ uidet' societatem

dya' amare. Apud hominē occupatū n̄ h̄t
dyabls locum ubi pot' manē ul' esse. quia
res p̄fecte occupata n̄ ē capax alterius
rei. itō dicit sō. Semp̄ aliquid boni opus
facito ut te dya' inueniat occupatū. Ex h̄
uō q' aliquis in se dyabolo locū facit idign' ē; oī

loco p̄ter quam inferno. Vñ p̄p̄us locus
est ociosi infernus sicut 7 dyabli. q' sic po
test ostendi. Constat q' ociosus in celo n̄
recipietur. Celū enim merces est tm̄ eoz
qui opari fuerūt. Vñ h̄. xx. voca opa
rios 7 redde eis mercedē. In paradiso etia
terrestri n̄ recipietur. Vñ gen. y. Tulit dñs
hominē 7 posuit eū in p̄adyso uoluptatis
ut oparetur. In purgatorio 7 non rea
pietur. Vñ in ps. In labore hoīm n̄ sūt
7 cū hoīb; n̄ flagellabuntur. Ociosi n̄ labo
rant cū hoīb; 7 itō n̄ flagellabuntur cū
hominib; in purgatorio s; cum demo
nib; in inferno. Ociosus 7 indignus ē esse
in mūdo isto. Vñ luc. xii. dicit de fialnea
sterili. Succate eam. ut q' 7 terrā occupat.
Relinquit' g' qd̄ solo inferno digni sunt
ociosi. Secōda stulticia; q' ociosus in tali
statu se ponit qd̄ 7 brutis aīalib; infe
rior est q̄ntum ad hoc qd̄ brutis aīalib;
licitū ē comedere. homini ū ocioso phi
bet apls. h. y. ad ty. mo. iij. dicent. Si q̄s
n̄ uult opari n̄ manducet. homo oci
osus; uelut homo mortuus. Vñ seneca
Ocū sū lris mors; 7 uiuū hoīs sepul
tura. 7 ecc. xx. Melior est canis uiuus
leone mortuo. leo mortuus; aliquis
magnus ociosus cui p̄ualet canis uiu'

mortuus; sic

i. aliquis nihil strenue opans. Jmo & homo
ociosus; plus quā arbores autumnales
Vñ in eplā uide dicit de quibsdā qui sūt
arbores autumnales. infructuos; bis mortue.
Arbor in autūpno plantata qñ fruc-
tum facit. sero facit illū. Sic aliqui
dū iam sunt ociosi uolunt esse. & in arti-
culo mortis tunc pmo uolunt fructū pe-
nitencie facere. Jco frequēt accidit qd absq;
fructu recedunt. Et tales homines in fruc-
tuosi qñ bis mortui sunt. qz n̄ solū mortis
temporalis; & eterne sunt debitores. In quo
deterioris conditionis sūt quā bruta aīaha
Illa enī solā tēporelem debent. Tercia enī
est stulticia ociosi q; ex negligencia exco-
lendi se fructū sui ipsius amittit. Siquis
uincam heret in qua mille asinatas uini
poss; colligē ualde reputaret fatuus &
infelix ab omnib; si ex negligencia colli-
gendi eam fructū illū amitteret. Fructū autē
quē aliquis in se colligit. si se excoletet di-
ligenter. pualeret uno regni uni. Quam
fatuus g; qui ex negligencia tm̄ fructū
amittit quamū in se colligē possit. multū
deberet talis ofundi. Jdo dicit seneca cur-
pissima iactura; que p negligencia fit.
Curpissima itō uocat eam qz; erubescē-
cia plena. flemo; ita paup qui de fruc-
tu oris sui ditari n̄ poss; si bene excole-
ret illō. Vñ xy. pu. De fructu oris sui un-
quisq; replebitur uinū. Ex ore suo poss;
homo colligē viij genā fructuū ualde p-
ciosoz. n̄ solū p annū ul' p mensem; s; etiā
singlis dieb; si quis bene excoletet of suū.

Primus fructus; dī laudatio. Sed; g; g; actio.
actio. Preciositas uō hoz fructuū ex hoc
manifesta est. qd celestes arbores tales fruc-
tus ferunt. Jbi enī sonat g; actio & uox
laudis uirtu uerbu pphē. Tercius fructus
est oratio. cuius sic p;iositas manifesta ē.
ex h; q; ab anglis refertur in celis. Vñ tob. x.
dicit anglis. Qñ orabat cū lacrimis & sepius
bas mortuos. ego optuli orōnem tuā dno
non; uile exenū. & donū q; a tantis
mūcis p;entatur. Ex uirtute & orōnis
manifesta; p;iositas hui' fructus de qua
uirtute dicit g; magna uirtus oratiois
que effusa in terris in celo opatur. Quar-
tus fructus; ofessio. cuius p;iositas fructū
pot' ex h; ostendi. qd d; uult fructū istum
semp ante se habere. Vñ in ps. Confessio &
pulchritudo in conspectu eius. Consiue-
runt diuites qñ diuersi fructus portant
ante eos. illū retinē ante se quē p ceteris
amant. Jco autē d;ns ita amat ofessionē.
qz ofessio efficit ut custodiat pulchritu-
dinem. Preciositas autē hui' fructus ex
hoc patet qd nullus dō atō displicet q
n̄ placeat ei. si fructū hūil' ofessionis ei
offerat. ul' si offerre pponat. Vñ in ps.
Dixi oficebor aduersū me. & tu remisisti re.
Laro dū in cruce hūilem ofessionē deo
optulit. A patibulo inferni se absoluit &
regnū eternū meruit. Quintus fructus;
modestia que in h; ostenditur ut homo
modū ponat in uerbis suis quo ad qñ-
titatem. & ut loquatur qualia debet
loqui. s. uera. & que ad dī sūt glām &

pximi utilitatem. 7 ut loquatur quali-
 debet loqui n̄ clamose. Preciositas huius
 fructus patet ex hoc qd̄ leḡ p̄i. Qui
 moderatur sermones suos sapientissim⁹
 est. Sextus fructus; abstinentia cuius
 fructus p̄ciositas patet ex h̄ q̄ tante vir-
 tual̄ est abstinentia q̄ vitam hoīs plon-
 gat. Vñ in ec̄. Qui abstinent; adiciet vi-
 tam. Tales fructus virtutal̄ dñr̄ fuisse
 arboris solis 7 lune. De quib; leḡ in histo-
 ria alex̄. Sacerdotes enī solis 7 lune ut
 fructib; uescerent referunt̄ uixisse qua-
 dringentis annis absq; lesione. Septim⁹
 est sup̄na eruditio. fructū istū sp̄aliter
 ferre uoluit ip̄m lignū uite. s̄ ipse fili⁹ dī
 h̄. 7. lamus in ciuitates 7 uicos pximos
 ut ibi p̄dicem. ad h̄ enī ueni. Octauus
 fruct⁹ est fidelis reclamatio qñ homo
 uidet iniurias inferri dō ul̄ pximo. Pre-
 ciositas uō huius fructus manifesta ē ex
 eius raritate. Pauci enī inueniunt̄ q̄ istū
 fructū habeant. Vñ in p̄i. xx. multi
 misericordes uocantur. uirū aut̄ fidele
 quis inueniet. Videmus cotidie fr̄s n̄ros
 a canib; dilacerari 7 detractorib; 7 n̄ est
 qui reclamet. imo q̄ plus; uidem⁹ ip̄m
 dñm a lusorib; crucifigi. 7 n̄; qui inde
 loquatur. Illi qui solo uōbo possent has
 dī otumelias impedire n̄ curant de hoc
 loqui. Quarta stulticia otiosi; qd̄ ipse
 se exponit absq; defensione hostib; suis
 Otiosus; sicut signū ad sagittā pot̄
 enī a demonib; undiq; sagitari. Vnde
 pot̄ dicere illd̄ treit̄. iij. Detendit arcū

suū 7 posuit me q̄ signū ad sagittam
 occupatio uelut quidā clipeus; cōtra
 sagittas dyabli. Vñ poeta. Oca si tollas
 p̄iere cupidinis artus. Est 7 otiosus uelut
 castrū sine muro. Vñ in ezech̄. Ascendam
 ad terrā sine muro. Verbu; 7 dyā. Veniam
 ad quiescentes habitantēsq; secure. Ho
 uō occupatus; uelut claustrū bene clau-
 sum. Vñ aug⁹. Non facile capitur a tēp-
 tatore qui bono uacat exercitio. Homo
 otiosus n̄ tm̄ unū hosti expōsitus; s; plū-
 bus. Vñ hec̄ur in uitis p̄m q̄ dixerūt
 seniores opantem monachū demone
 uno pulsari. otiosum uō in mult̄ sp̄ib;
 deuastari. Quinta stulticia; q̄ cū ipse
 ualde p̄cip̄ sit. 7 nich̄ lucretur large
 expendit res ualde p̄ciosas s; t̄p̄e suū
 7 bona sua naturalia. Vñ in hoc nego-
 nich; deterruit ocio. qd̄ n̄ solū noua nō
 acquirit; s; 7 parata s̄sumit. Sexta stul-
 ticia otiosi est q̄ ipse se facit q̄ recepta-
 culū oīm sordium. B. Oīmū tēptationū
 7 cogitationū malaz; 7 inutiliū sentina
 est otū. In sentina sordes recipiuntur
 in nauib; marinis. sic cor otiosi q̄ oīm
 sordes recipit uitioz;. licet aut̄ origo
 possit esse otū peccōz; oīm. sp̄alit̄ tam̄
 otio; istoz; peccōz;. s; luxurie. uerbofi-
 tatis nugaz; curiositatis 7 sup̄bie. De
 peccō luxurie habem⁹ exemplū in dauid.
 qui dū occupatus fuerat bellis otinens
 fuit. Post uō t̄p̄e otū adultium dimisit
 ut legit̄. y. R. xij. Salō 7 dum occupat⁹
 fuit circa templū 7 alia edificia n̄ ita t̄

fatuatus fuit amore mulierum ut p[ro]ea q[ui]n
 f[aci]t[us] est ociosus Poeta dicit. Querit[ur] eg[re]s
 t[us] quare sit f[aci]t[us] adulter in p[ri]ncipi[um] c[on]s[il]i
 delidiosus erat. 7 xvi. ezech. Hec fuit iniq[ui]t[as]
 s[od]ome sororis tue. Supbia saturitas
 panis. 7 habudancia 7 ocium. De uerbosita
 te 7 curiositate leg[itur] y. ad t[er]mo. v. Adolescen
 ciores uiduas deuota 7 subdit. Disant
 eni[us] arcure domos n[on] solum aut[em] ociose s[ed] 7
 uerbos[us] 7 curios[us] loquentes que n[on] oportet.
 De nugis uo dicit b[ea]t[us] b[er]n[ardus]. Ociositas 7 marev
 nugaru[m] nouerca uirtutu[m]. De supbia u[er]o
 dicitur in ps[al]m. In labore hominu[m] n[on] sunt
 7 cu[m] ho[m]ib[us] n[on] flagellabuntur. ico tenuit e
 os supbia. Septima stulticia 7 ocios[us] q[uo]d
 ipse seculu[m] uult h[ab]ere qui eum de malicia
 instruat. Vn[de] si sapiens sit. n[on] faciet mala
 ociositas q[ui] quedam magistra est malicie
 Vn[de] xxxiiij. eccl[esiastes]. Seruo maluolo toritura 7
 opedes. mitte eu[m] in opatione ne uacet. ml
 tam eni[us] malicia[m] docuit ociositas. Octa
 ua stulticia ociosi[us] q[uo]d cu[m] ipse sit sub
 mersus in p[ro]fundo. stulticie siue malicie
 n[on] uult tam porrigere manu[m] ad laborem
 licet aliter euade[n]s n[on] possit. Vn[de] seneca.
 Nemo a stulticia emigra[n]s n[on] manu[m] porri
 gat ad laborem. homo ociosus qui no[n]
 uult se occupare ut a peccato possit exire
 tali stulticia laborat qua laboraret ule
 qui cecidit in aqua p[ro]funda 7 pigritare
 tur manu[m] porrigere ad arbore[m] sibi p[ro]xima[m]
 cu[m] tamen alit[er] n[on] posset a naufragio li
 berari. Occupatio bona lignu[m] uite est
 h[uius] qui apprehenderunt eam. 7 frustra

laborat ociosus ad exeundum de peccatis
 nisi se occupet. Non stulticia ociosi[us] e[st]
 q[uo]d ipse quiescit q[ui]n laborandum esset. s[ed]
 in futuro in quo silis 7 illi qui dixit. ps[al]m.
 xiiii. Setebo in monte testam[en]ti in late
 rib[us] aquilonu[m]. cui dicit b[ea]t[us] b[er]n[ardus]. O imputes
 7 imprudens milia milium ministrabat
 ei. 7 decies centena milia assistebat ei.
 7 tu fecere p[ro]sumis. mundus uite locut
 laboris est. Vn[de] job. v. homo nascitur
 ad laborem 7 auis ad uolandum. Vn[de] dem[etrius]
 7 ade. q[ui]n eiciendus erat a paradiso 7
 ponendus in terra ista. In sudore uultu
 tui uesceris pane tuo. Decima stulticia
 est ociosi[us] q[uo]d ipse uult q[uo]d a[n]i[m]a p[ro]p[ri]e d[omi]ni
 solus uult quiescere 7 n[on] laborare. cu[m] d[omi]n[us]
 septe[m] dieb[us] opatus sit 7 seprimo requie
 uit ab omni ope q[uo]d parauerat. Vn[de] gen[esis]. y.
 Compleuitq[ue] d[omi]n[us] die seprimo opus suu[m]
 q[uo]d fecerat. Undecima stulticia ociosi[us]
 est q[uo]d ipse illud refugit q[uo]d 7 iocunditas
 7 serenitas. tam a[n]i[m]e quam corp[or]is. s[ed] mo
 deratu[m] laborem. Duodecima stulticia
 est q[uo]d illud diligit unde d[omi]n[us] maledictione[m]
 incurrit. 7 unde in uniuersitate unoz
 incidit. Ad p[ri]mu[m] p[ro]tinet q[uo]d leg[itur] xvi. m.
 de ficulnea qua[m] d[omi]n[us] maledixit ico q[uo]d
 est sine fructu. ad scdm p[ro]tinet illud uo[u]m
 b[ea]t[us]. S[um]ma mentis malicia est ocium m[er]it[us].
Quare poci[us] reprehensibiles s[un]t q[ui] t[em]p[or]e g[ra]t[ie] s[un]t
ociosi q[ui] q[ui] fuerat ante. xv.
Quare poci[us] reprehensibiles s[un]t
qui t[em]p[or]e g[ra]t[ie] s[un]t ociosi. qua[m] qui fuerat
ante. q[uo]d patet ex eo q[uo]d legit[ur] m. xv. Q[uo]d

hic stant tota die ociosi. Illos reprehendit parfam. quos ociosos inuenit. vi. hora p quos significant illi qui sunt in tpe gre. et possunt sup hoc uic. ce assignari. Prima; hoc qd dñs dedit nobis formam tam laborandi et exempli. Vñ ad phil. y. Exinanuit se met ipm formam serui accipiens. magna superbia est; si uellet quiescere seruus ex quo laborat dñs. Vñ q. v. Non est discipulus sup magistrum nec seruus sup dñm suu. Secda causa; qz nos qui in tpe gre sumus serui empti sumus et ideo mag ad laborem tenemur. Vñ apls. Empti estis pao magno. Tercia causa; qz melior merces uobis pmititur. Iudeis em pmittebatur terra nobis aut celu pmititur. Vñ q. iij. Penitentia agite appropinquabit em regnu celoz. Quarta ca est qz et si spualibz qui erant in ueteri lege pmittebat regnu celoz sub figura terre pmissio. tam illis multu illa differebatur. Non em acceperunt mercedem suam usqz post passionem xpi. Annus erat longa uia in paradysum. qu oportebat ire p infernum. S; modo in momento uo in taret aliquis paradysu. ut cu pt baptismu decedit. ul cu pt tantam orationem que sufficiat ad deletionem culpe et pene. Vñ b. in psona eccie labor meus uix est unius hore et si ampl p amore n lenio. Vñ luc. xiiij. Misit dñs seruu suu hora cene dice inuitatis ut ueniret qz ia oia parata sut. hora cene e tpe gre in quo diuina sunt

parata. qz nich ampli necesse est ad h qd aliquis ad eterna cenam inroducat. n qd man sua lauere. i. purgat p fce fuerit. **Qd attendend sit i occupatõe**
Sequit uidere quid q. alius elegit. **xyj.**
Attendendū sit in occupatione qm aliquis eligit. Etia em attendenda sunt circa ea. s. q. occupet. Vñ jo. sup uis aliquid boni facito ut te dyā inueniat occupatū. et ut tediū remoueat iuxta illd uerbu senece. Occupatione bonay arcu occupandi quocient mala ht in exercia in paciens sui et inutilitate hat. Puitando em ocio oia sectari ridiculu; ut dic b. Id no tantum agendū; ut cu aliqua delectatione ul sine grandi nausea dies tū figuratur. S; ut et du pacta dieta ad perfectm mentis semp aliquid cocticie in thesauru cordis agregatur. magis em attendendū; in occupatione qd occupat animu qua q. occupat corpus. Jo b. b. meliora sunt spualia exercicia qua corporalia. Et inter corporalia meli est q. similius e spualibz ut scribe. et notandū q. quidam nolūt opari qz h sibi delectat reputant. Credūt em honorabiliores burgenses ee illos qui nich agunt n q. comedūt et bibūt et alius delectat intendunt. s; eade ratioe porcos possunt pferre equis et ceteris animalibz qui nich agunt n q. comedūt et bibūt. et inuerrate tales hoies p porcos significantur. q. viij. ubi dicūt demones dño. Si eias nos hunc mite nos in gregem porcoz. **De uicio dilationis. xyij.**

De uicio dilationis quo multū laborat
genus humanū. Vñ seneca. Nemo q̄
quā h̄t. In futurū enī nra distulimus
7 nocet h̄ uicium multū hominū. Vñ et
nocet 7 nocet semp̄ differre paratis.
It̄ qui n̄ h̄ hodie cras minus aptus erit.
Due aut̄ sūt spēs dilationis que multū
nocent hominibz. s̄ dilatio ouersionis. 7
dilatio confessionis. de quibz in p̄sequen.
De p̄ma sequit̄ ec̄. v. Non tardes ouer
ti ad dñm 7 ne differas de die in diem.
subito enī ueniet ira eius 7 in t̄p̄e uind̄e
disp̄det te. 7 xvii. euid̄. Ne dormieris
in errore ip̄ioꝝ 7 xvi. fili peccasti n̄ adi
aet̄ iterū s̄ de p̄st̄is dep̄care ut t̄ dimi
tantur. Ad eandē dilatonē pot̄ referri
illd̄ ysa. xxvii. Er̄t eis uerbu dñi māda
remanda. expecta reexpecta. modiciū ibi
modiciū ibi. ut uadant 7 cadant retro 7 cō
terantur. Verbu dñi multū; ocio h̄i deri
sionis. multa enī q̄n admonentur de sua
d̄sione ydent dño ad minus sic. māda
remāda 7 c̄. 7 ex h̄ pauat d̄yā ut dñi dif
ferunt uenire ad dñm uadant ad t̄fer̄nā.
7 cadant retrorsum. i. in p̄uise morian
tur. 7 c̄terent. i. irrecupabili d̄apnent̄.
Ad eandē dilatonē p̄inet illd̄ uerbum
auḡ. loquentis ad dñm. Non erat qd̄ t̄
respondem dicenti m̄. Surge q̄ coemis.
ū uerba sop̄olenta 7 lenta m̄. ecce m̄ sine
paulotū. s̄ illd̄ m̄ n̄ habebat modū 7 illd̄
paulotū ibat in longū. It̄ auḡ. de eadē
dilatione. differēbā de die in diem uiuere
in te. 7 n̄ differēbam in me in c̄p̄so mori

7 illd̄ seneca. Quidā tunc uiuere in c̄p̄u
cū desinendū est. Quidā aut̄ desierunt ante
quā in c̄perent. 7 id̄ sopho. u. Vox cantant̄
in fenestra 7 coruus in sup̄ luminaria. Dñs
stat ad ostiū domus peccōis 7 pulsat. Vñ
apoc̄. iij. Ecce ego sto ad ostium 7 pulso.
Siquis audierit uocem meā 7 aperit m̄
ianuam in troibo ad illū. Duo ū sunt
que in p̄duūt ne dñs intret ad peccatōē.
Primū; h̄ q̄ peccatōz h̄t oculū ad leta et
p̄spera. cū potius debet oculū h̄re ad tris
ticiam. s̄ picula que sibi iminent. Vñ ec̄.
xii. Cor sapientū ubi tristitia est. 7 cor
stultoz ū leticia; 7 ista cogitatio dicit̄
in p̄dicto uerbo sophoie. Vox cantant̄ i
fenestra 7 impedit ne dñs ad peccōem
intret. exemplū habem̄ de h̄ in ciuitate
iherlm̄ que oculū h̄ebat ad leta. Vñ gau
debat cū dñs fletet sup̄ ipsam. Vñ luce
xix. Videns ih̄s ciuitatem fletit sup̄ illā
dicens. qz si cognouisses 7 tu quidē in hac
die tua que ad pacē tibi. Sc̄o qd̄ impedit
ne intret dñs ad peccōem est p̄ castitas
tio. 7 ista p̄castitatio est uelut coruus in
sup̄ luminari dicens dño pulsanti ad osti
um cras cras. Puenit aut̄ ista p̄castitatio
ex h̄ qd̄ peccatōz rep̄mittit sibi longā uitā.
Vñ ec̄. xix. Rep̄missio nequissima m̄
ros p̄didit. rep̄missio qua peccatōz sibi re
p̄mittit uitam longā. n̄ solum nequā
est. s̄ 7 nequoz 7 nequissima. Nequā;
it̄ qz sibi usurpat peccatōz in h̄ q̄ p̄riū
est d̄i. s̄ de futuro t̄p̄e disponere. Vñ ac̄.
i. Non; uirū nosse t̄p̄a ul' mom̄ta que

par' posuit in sua potestate. 7 b' dicit
 ei qui de tpe futuro disponendo psumit
 Quid de futuro miser tam temerarie
 psumit tamq' par' tpa 7 moita i tua
 n magis in sua posuerit potestate. Ne
 quoz uo ; repmissio ista qz tpe infini
 ti ualoris sibi a do datu fatue
 expenderit. ad huc tm presumit qz ds
 multu tpeit sibi sit daturus. tali fatuitate
 laborant qualiter laboret ille qui thesau
 ru magnu sibi a patre deditu ad negoci
 andu fatue expendit. ad huc large expen
 dere uellet dicens. Bn possum expende
 qz par' ms in fatul dabit ad huc. cui res
 ponderi poss; veru ; qz ita bn custodit
 ti que t iam dedit. Tales deberent intel
 ligere hoc qz dms tpe noe recedit de tpe
 pnie hominib; pmiss'o. scdm strab u. xx.
 annos eo qd uidebat. qd hoies penitere
 nolebant. Si u dms temp' pmissu uolen
 tib; penite abstulit. quid faciet de illis
 quib; nullu tpe pmissit. Nequissima uo
 repmissio ista est. qz talis n tm tempus
 sibi datu pdidit. imo 7 in drumeliam ip
 sius largitoris expendit. 7 futuru tpe in
 drumeliam ipsius expende disponit. Qua
 fronte g psumit qz ds qui ista nouit de
 beat sibi uitā longā dare. Ad hanc aut
 dilationē pot' referri qz leg. in pu. iij. Ne
 dicas amico tuo uade 7 cal' reuere cum
 possis statim dare. **Octo q ualeat ad diuisionē**

Octo sunt q debent cele. raudā. xviii.
 hoies moue ad accelerandā uersi
 onē. Primū ; mortis in certitudo. unde

luc. xy. 7 uos estote parati. qz qua hora
 n putatis filius hominis ueniet. 7 ay. xx.
 iij. Veniet dñs serui illi in die qua n spe
 rat 7 hora qua ignorat. 7 itm luc. xy. dr
 illi qui dicebat aie. Anima habes multa bo
 na reposita in annos plurimos. requiesce
 comede. stulte hac nocte repetent aiām
 tuā a te. que aut parati cu' erunt. 7 eccl
 ix. fletat homo finem suū. s; sicut piscis
 hamo. sicut aues cphendunt laqueo. sic
 capiuntur hoies in tpe malo. 7 seneca. flet
 at homo quo loco mortē expectat. ideo
 tu eam omni loco expecta. Cū nesciat ho
 quo loco mors debeat ei occurrē. nescit
 homi quo loco magis debeat eā expectare
 Vñ in oī loco expectanda est. ul' n nullo
 s; n nullo g omni loco expectanda. Vñ
 seneca. iuuenes mortē hnt a tergo. senes
 ante oculos. licet illd n uideatur qz a tergo
 est. nichominus tm nocē pot' 7 7 ampli'
 qz qd ante oculos est. sic mort iuuenib; ti
 menda est; ut semib; licet ipsi n auertāt
 7 h est unū qd multū debet hoies mo
 uere ad accelerationē uersionis. qz tot
 hoies sunt defuncti qui bn ponebant
 se qng facturos pniām 7 p occupati n
 fecerunt. nec de cerō unquā facient.
 xiiii; thesaurus que fatuus homo tā
 to discrimini subicit dū differt uer
 sionē suam. Scdo deberet mouē hoies
 ad accelerationē diuisionis multiplex bo
 nū q puenit inde. quō bono leg' tēn
 uy. Bonū erit uiro cū portauit uigu
 dū ab adolefcentia sua. **vii. bona q pue**

luc

h

nuunt ex hac acceleratione. XIX

Octo uero sunt bona que pueniunt
ex hac acceleratione. Primo bonitas
alcius et profundius infigit. eo quod inuenit
subiectum magis tenerum. Vnde usus. Quo se
mel et inbuta recentis seruabit. *cata*
dum. Secundum et homini iocundum est bene uiuere.
Vnde sapiens. Optima forma uiuendi et eli
genda quam iocunda reddet assuetudo. an
assuetudinem molestum et equis ambulare ad
ut oporteat uincula poni in pedibus eorum.
Postquam uero assueti fuerint facile et eis. sicut pue
ri in principio molestum et addiscere ad ut
uerberibus oporteat eos ad hoc compelli. Primum
uero assueuerunt amore litterarum patriam suam
relinquit et multas paupertates sustinent
et molestias. ut addiscere possint. sic bene ui
uere quod primo homini molestum est. per assuetu
dinem fit homini iocundum. Tertium bonum
est quod homo secure uiuit. Vnde seneca. Pul
chrum et ante mortem summam uitam deinde
expectare reliqua parte temporis secure. De hac
securitate legitur psalmus xv. Secura mens quam in
ge uiuunt. Quartum bonum et quod homo diu
cius seruit et diuicius bene uiuit. Vnde augustinus. Et
differs in castitatem longa uita ipsa longa
bona fit utique longa erit. melius bona erit
in uitate quanto habiturus et longiore uitam
tanto amplius debet desiderare ut bonum
habeat. et amplius displicet sibi si corruptus.
Quintum bonum et quod gratius et seruicium eorum
deum qui cito ad eum uertuntur. Isti enim de pu
ro et optimo uite sue et qui de flore et uigore
deum offerunt. Qui autem tarde uolunt iuri

qui feces deo reseruant. qui timere possunt
ne de fecibus calicis ure dei bibant. uixit
illud psalmus. fex eius non est exinanita bibent omnes
peccatores terre. Isti de uita sua offerunt quod
pulchrum et melius et in ea dicitur uel mundo
tamquam deo. reliqua uero deo uolunt offerre.
illud. Et quod mundus non curat. cum tamen ea op
tima et electa debeant esse. Vnde in ecclesiastico. fili
si habes bene fac rectum et dignas deo oblatio
nes offer. dicit dominus in libro numerorum. Quia
que offeritis de decimis et in donaria dei
sepabuntur optima et electa erunt. De illo qui
quod deterius et deo offert. dicit dominus in malachiam.
Offer illud duci tuo si placuit ei et suscepit
faciem tuam dicit dominus exercituum. Et in iob.
maledictus qui habet in grege masculinam et uotum
faciens immolat deo debile quod rex magnus
est dicit dominus exercituum. et precipue placet
deum seruicium uiuentium. Vnde dominus in ieremiam. Simul
paruos uenire ad me et nolite prohibere.
et xxv. Numquam legistis quod ex ore in fandum
et lactentium profecisti laudem. Sextum bonum est
quod homo moritur certus certitudine spe
de salute sua. e contrario in certum moritur
qui in fine penitet. Vnde augustinus. Siquis posi
tus in ultima necessitate uoluerit accipere
penitentiam et accipit. et hinc uadit fatore uobis
non ei negamus quod petit. sed non presumimus. Pe
nitentiam dare possumus. securitatem uero non.
Numquam dico dampnabitur. sed nec dico liberabi
tur. Vis ergo a dubio liberari age penitentiam
dum sanus es. Si sic agis dico tibi quod securus
es. quod penitentiam elegisti eo tempore quo peccare
potuisti. Si uis agere penitentiam quam peccare

n̄ potes peccata te dimiserūt. n̄ tu illa.
 It̄ aug. It̄ aug. Due res sūt. aut ignosca-
 tur aut n̄ ignoscat. Quid horz tibi futurū
 sit t̄ nescio. tene certū relinque in certū.
 Septimū bonū est q̄ ignis purgatorū o-
 utatur. licet ille qui tarde d̄uertit salue-
 tur. sic t̄ saluus erit q̄ p̄ ignē. j. ad cor
 iij. Octauū bonū ē qd̄ manus p̄mū reci-
 pitur. h̄t em̄ d̄s unde melius remuneret
 eos qui sibi diuiti seruerūt. et licet salue-
 tur qui tarde d̄uertit. Si uē tam̄ sic ille
 qui cito d̄uertit. tam̄ in domo patris celestis
 mansiones multe sūt. Tercū q̄ debet
 hoīes mouere ad accelerationē d̄uisionis
 ē magnū picm̄ male d̄suetudis. qd̄ pe-
 ricm̄ manifestari pot̄ ex diuisis testimo-
 niis scripturarz que sub iungem̄. legit̄ job
 xx. Ossa eius implebuntur uicis adoleſcē-
 cie eius. et cū eo in puluē dormient uicia
 adoleſcencie si homo in hys p̄seueret sūt
 sicut gutte que ossa sub intrat. que uix
 curatur. Vñ talia uicia n̄ relinquūt hoīem
 d̄u uiuit. Vñ xxij. p̄u. Puerbū est adole-
 scens iuxta uiam suā et cum senuerit n̄ re-
 cedit ab ea. Vñ narrat historia grecorū qd̄
 alexander magnus carere n̄ potuit moribz
 et incestu leonidis pedagogi sui et uicis
 quibz puus erat infectus. et in se. xij. An-
 mutare potest ethiops pelle suam aut
 pardus uarietates suas et uos pot̄it b̄n
 face cum didicistis malū. A medicis ē d̄r
 qd̄ d̄suetudo sit altā natura. De natura at̄
 dicitur ē naturā expellat. furta tam̄ usqz
 recurrer. et scdm̄ aug. Dū d̄suetudini n̄

resistitur. fit necessitas. Quancū sit picu-
 lū male d̄suetudinis ostendit nob̄ glo.
 sup̄ m̄. xxvi. ubi petrus in p̄ma negatiōe
 dicit. Nescio quid dicis. In scda cū iuramē-
 to negat. In t̄cia detestat̄ et iurat qd̄ n̄ no-
 uerit hoīem. P̄seuerare in peccō. dicit̄ ibi
 glo. aug. Dat incrementū scelerū et qui
 minima sp̄nit cadit in maiora. Ad ostē-
 dendū ē picula male d̄suetudinis ualere
 possunt que legunt̄ de lazaro. Jo. xi. la-
 zarus em̄ figurā tenet eorū qui sūt in
 peccō d̄suetudis. de quo dicit martha. Dñe
 iam fecer. lapis ē ibi erat sup̄ positus.
 ligatus ē erat manū et pedes iunctis et faci-
 es eius uelata erat sudario. et ista sp̄alit̄
 repunt̄ in hoīe qui ē in peccō d̄suetudis
 Natura em̄ ipsius q̄ corrupta ē. at̄o ut
 ei sapiant que debuerunt ei sapere. vñ feti-
 di sūt coram d̄o et angelis eius sicut corpa
 corrupta hoībz fetent. vñ in ps. Corrup-
 ti sūt et ab hominabilef fci sūt in studiis
 suis. it̄o nimis tarde adhibetur sal ut
 murra p̄uē hoībz qui sūt in peccato
 d̄sueti. sicut carnes tarde sale d̄duunt̄
 que tā saturiūt uermibz. Homo ē qui ē
 in peccō d̄suetudinis h̄t uelut magnū
 lapidem sup̄ se ipsam malā d̄suetudinē
 Vñ sup̄ Jo. xi. dicit glo. qd̄ dñs fremuit
 lacrimatus ē et clamauit. qd̄ difficile sur-
 git que moles male d̄suetudinis p̄mit.
 Homo qui in peccato male d̄suetudis
 est. sicut illi qui in puteū cecidit. sup̄ au-
 os est magnus lapis positus. Vñ in ps.
 Non me demigat tempestas aque neqz

De accidia.

absorbeat me p̄fundū. neq; urgeat sup
me puteus of suū. Tempestas aque hōi
nem demergit in osensu peccati morta
lis. p̄fundū absorbet cū peccatū peccato
additur. Puteus urget of suū. qn̄ hō
in feruitute male consuetudis redigitur.
Manus ū ⁊ pedes h̄t talis ligatos instat
p̄pter magnā difficultatē ad b̄n opand
que in eo est. Vn̄ aug. ligatus erā n̄ fer
ro alieno s; mea ferrea uoluntate. faciem
h̄t ⁊ uelatam sudario. qz ex hoc q; diu
in tenebris peccatorū fuit. sp̄ualem uisū
amisit. hō peccatis assuetus ⁊ uelut equus
effrenus qui est in cursu. nec de facili po
test teneri. Vn̄ jē. viij. Auillus ⁊ qui peni
tentiā agat sup peccō suo dicens. q; feci
s; om̄s uersi sūt ad cursum suū sicut
eq; impetu currens ad p̄liū. In q̄nto piclo
sit talis hō ostendit̄ in ps̄ ibi. Vne illoz
tenebre ⁊ lubricū ⁊ angls̄ d̄ni p̄sequēs eos.
Mirum est si n̄ cadit qui p̄ uiam tenebro
sam ⁊ lubricā ⁊ p̄cipitem in cedit ⁊ in ces
santer impellit̄ a foris temptatore cū ipse
sit debilis. Vn̄ pot̄ d̄re illd̄. Dn̄e uim
pacoz. ⁊ trahi uidet̄ ab ipsa consuetudine
ad interitū. Vn̄ p̄. xxij. q; qui trahun
tur ad interitū liberare n̄ cessēs. Peccm̄
an̄ consuetudine ⁊ q; funicls̄. imo ut filū
stuppeū. respectu status in quo ⁊ p̄t con
suetudine. Vn̄ ysa. v. Ve qui trahitis im
quitatē in funicls̄ uanitatū. ⁊ quasi uī
culū plaustrī peccm̄. Peccm̄ consuetudis
est uelut uincm̄ plaustrī. qd̄ x boues
⁊ decē predicatores uix rūpe possunt.

Vn̄ dicit glo. sup illū locū. merito iniqui
tas in funicls̄ uanitatū trahit̄. qz peccā
peccatū onerant̄ ⁊ i amā sūt ut fila ara
neaz. s; si exire nolumus tāquā uincm̄
solidissimū tenem̄. Peccm̄ ⁊ consuetudine
uelut languoz in ueteratū qui difficile
curatur. Vn̄ ec̄. x. Langoz pluriōz ḡuar
medicū breuē languozē p̄sedit̄ medie
s̄ in ec̄. xxvij. Ante languozē adhibe
medicinā. Seneca. Minus negocij heret
medicū. si ad recentē uitiū adhiberetur.
Sequerentur tenui ⁊ rudes recta monstra
tem. nemo ad naturā difficult̄ reducit̄
nisi qui ab illa defecerit. ⁊ m̄. ix. legit̄ qd̄
discipuli n̄ potuerūt expellere sp̄m ma
lignū a quodā in quo fuerat ab infancā.
⁊ basilus magn' dicit qd̄ sicut n̄ potest
dediscere mat̄nam linguā. sic nec uix so
gam peccā consuetudine. Tanta est uis consue
tudinis ut q; hō consueuit facere uigilans.
q̄nq; facit dormiens. ⁊ q; consueuit facere
uiuens. in terdū facit moriens. Vn̄ ref
tur de quodā medico cui debebatur xij
libre ad tres annos soluende. Qui cū labo
raret in extremis ⁊ ad monetur ut d̄re
retur ⁊ eucharistiam sumeret. nich̄ ali
ud poterant ab eo extrahere n̄ xij lbs̄
⁊ iij. annos ⁊ sic loquens exspirauit.
Quarto debet mouē hoīes ad accelera
tionē uersionis. h̄ q; d̄sio dilata est
difficilior. Vn̄ beda sup luc. D̄s q̄nto
diuci' possidet. tanto difficult̄ dimittit̄
⁊ itm̄. Quanto cici' tanto facilius d̄s
d̄nium euertatur sic optimus modus

occidendi serpentē materiale ē p̄ oratio
 nē capiat. Sic optimus modus vincendi ser-
 pentē infernale est p̄ orationē capitis ip-
 sius. Tunc caput eius oritur cū in p̄n-
 cipio afflictus ipse deuincitur. Vñ dñs
 dicit ad serpentē demulere. Ipsa cōteret
 caput tuū. 7 s̄o. Lubricus ē antiq̄ serpens
 7 nisi capite teneatur statim illabit. 7 xxv.
 eccl. Non ē caput nequū sup̄ caput colub.
 7 cant. ij. iuber dñs uulpeculas capi. 7
 i. p̄ xxv. leḡ dauid percussisse goliath in frō-
 te 7 sic eum interfecisse. In fronte dyabo-
 li p̄cutit qui in p̄ncipio uite sue eū deui-
 cit. S; uelut in calcaneo uult eū p̄cutere
 qui in fine uite sue querit eū uincē. Pha-
 rao aut̄ ipsū uictorū in morte p̄mo genitorū
 dimisit eum. nec dixit ipsū xp̄ianum p̄tē
 dimittet donec ecclesia studeat correctioni
 paruulorū 7 laboret ad interficiendū peccā-
 dum recentia sunt. **De xy. q̄ faciūt ad hoc**

Q̄. ouersio dilata sit difficilior. xx.
 Quodecim sunt uio que faciunt ad hoc
 q̄ ouersio dilata sit difficilior. Primū ē in du-
 ratio. Puerulus enī etas tenera ē. Vñ xxx. eccl.
 Curua ceruicē filij tui in iuuenute 7 tūde
 lata eius dñi infans est ne forte induretur
 7 n̄ credat tibi. Virgula dum tenera ē si cur-
 ua ē pot̄ ad rectitudinē reduci. Crabe uero
 postq̄ deficcata est si curua sit impossibi-
 le ē ad rectitudinē reduci. Sic paruuli cor-
 rigi possent si diligencia debita adhiberet̄
 de senib; uio in malicia sua in durans non
 multū sperandū ē. Omnis malus animus p̄
 quā indurescat malicia ei molliri potest.

si postq̄ indurauerit desperandū ē. i. n̄ mul-
 tum sperandū. Secō facit ad indurationem
 7 difficultatē ouersionis h̄ q̄ orarū gr̄e di-
 iam occupauit hōiē. ideo gr̄a di difficilior
 in eo recipitur. sicut materia que h̄t aquam
 difficilior suscipit ignē. q̄ ignis inuenit ibi q̄
 sibi repugnet sicut manifestū est in cautela
 madefacta. De facili capitur castrū in quo nul-
 lus repugnat. 7 de facili uestis formā rectam
 suscipit que nodū prauū suscipit. In par-
 uulis uicia nond̄ sunt. ul̄ si sunt parua sūt
 scō de facili possūt extirpari. scō dicit̄ i ps̄.
 Beatus qui tenebit 7 allid; puulos suos ad pe-
 t̄nā. Tercio facit ad difficultatē h̄ q̄ ille qui diu
 distulit ouerti dissipauit in se bona nat̄e
 virtutes enī naturales quas habebat i pue-
 ricia amisit. s. uirginitatē. innocenciā. hu-
 militatē. P̄ quas uirtutes dicit dñs. c̄. ix. Sim-
 te paruulos uenire ad me 7 nolite p̄hibere
 talium est enī regnū celoz. s. illoz qui h̄nt
 p̄ gr̄am ea que h̄t paruulus p̄ naturam
 facilius ē aliquem ditari quantū ad diuici-
 as hui' sc̄li qui h̄t multa bona sibi dimis-
 sa a parentib; quā illi qui bona pater-
 na iam dissipat. Sic paruulus qui bona na-
 ture h̄t facilius ditari pot̄ de bonis sp̄ua-
 lib; quā ille qui peccando bona nat̄e dissip-
 sit. Quarto facit ad difficultatē hanc h̄ q̄
 ille qui differt dūti h̄t uas minus ydoneū
 7 cui dñs minus libent̄ infundat balsa-
 mū gr̄e sue. Verisimile ē enī q̄ uas cordis
 q̄ ductius in mundiciā peccati sustinuit
 ad gr̄am suscipiendā minus sit ydoneū
 nullus libent̄ infundit balsamū uasi

quod dum erimur luti. Quinto facit ad difficultatem istam hoc quod quanto aliquis diuicius in peccato manet tanto amplius oneratur a peccatis. quia peccatum quod per penitentiam non diluitur pondere suo trahit ad aliud. Vnde onus culpe et pene crescit in peccatore. et ideo minus se per potest surgere a peccato. Papue cum ipse scriptus fiat debilius. et hoc est unum. Vnde multum apparet quia stulti sunt illi qui differunt conuertere. Ille enim qui non potest leuare onus peccatorum quod minus est. quomodo leuabit illud quod maius erit. Vnde legitur in uitis primus quod beatus arsenius qui hita uit in hemo sithie uidit uisionem. uenit ad eum uox dicens. Egredere et ostenda tibi opera hominum. Et egressus uidit ethiopem nigrum cum securi cedente ligna et faciente grantem sarcinam et temptabat leuare eam. et propter magnitudinem non poterat. et iterum cedebat alia ligna et addebat sarcinam. Exposuit ergo ei hanc uisionem dicens. Qui cedebat ligna et adhuc super sarcinam addebat. est homo oneratus multis peccatis et super addidit alia peccata. cum oportet ea deponere et demere. tali fatuitate laborat qui differt agere penitentiam usque ad senectutem. Qualiter laboret ille qui habet unum uicium et omnia eius sufficiencia. et imponet onera unum uicium debiliori ex illis. sic homines senio quod est debilissima pars uite hominis totum onus hominis uite imponunt. Sexto facit ad difficultatem conuersionis hoc quod quanto aliquis in peccato diuicius moratur tanto amplius a deo elongatur. Non uisibile est quod ille qui non cessat se elongare a deo per xl. annos possit de facili in septem diebus uel xx. in quibus durat infirmitas ad deum redire.

habet hoc possit accide et interdum accidat quando uento spiritus sancti placuerit afflare aliquem. hoc quod raro accidit. ideo scriptum est. qui elongant se a te peribunt. et in ysa. Imuocare eum dum peccator est. Solet dici quod tunc est a deo dyonysio usque ad urbem parisiensem. quantum ab urbe parisiensi usque ad sanctum dyonysium. Sic qui longo tempore a deo se elongauit. non nisi longo tempore ad deum redire nisi deus magnam gratiam ei uoluerit facere. Septimo facit ad difficultatem conuersionis hoc quod homo circa mortem multa habet impedimenta. scilicet infirmitatem et sollicitudinem et dispositionem consuetudine sue que non permittunt hominem cogitare de anima sua. Vnde iohannes. Dum de infirmitate opprimeris nichil aliud potes cogitare quam sentis. et augustinus. mors urget peccata terret uxorem et filium quos amant ad se uocauit. Octauo difficile conuertitur talis. quod uisum est ut a deo conueniatur moriens ille qui eum contempsit uiuens. Vnde ysa. xxxiij. Ve qui speras in uisum et ipse sperneris. et iohannes crisostomus. hac animaduersione percutitur impius ut moriens obliuiscatur sui. qui dum uiuere oblitus est dei. Nonno difficile conuertitur qui differt conuertere usque ad mortem. quia tunc dyabolus magis impugnat hominem sciens si tunc hominem amiserit. de cetero eum non recipabit. Vnde Genes. iij. dicitur serpenti. Tu insidiaberis calcaneo eius. In calcaneo que est extrema pars hominis intelligitur finis uite cui dyabolus maxime insidiatur. tunc sumit studium et laborem apponit ut hominem demergat. In ter diebus. xx. annis ante mortem primum; dyabolus unde hominem in mor-

te obtineat facit hominē aliqd inuiste ac
quiere qd in morte n̄ uult restituere. Vñ
magna fatuitas eoz qui ita p̄sumūt qd
in morte iurantur: qd dyablm̄ tūc de
umcant qñ ipse meli' p̄paratus: ad plū
um. Silēs uident' illi qui ludit ad scacos
et parū de ludo sciens cogitaret apud se
lgo p̄mittā familiā n̄ auferri. deinde in
fine mactabo eū cum quo ludo in anglo
cū tam sceret illū cū quo ludit p̄tissimū
esse lusorem. Velut impitū lusor ē pec
cator: qui semp in temptatōibz succūbit
qui familiā uirtutū amittit. Velut p̄tissi
mus lusor: dyā' qui ab inicio mundi ex
ercitatus: in ludo temptatōm. Qua pec
sup̄tione ḡ dicitur peccator: q in angulo
eum debeat mactare. i. in fine uite sue
uincere p̄cipue cū sine dō nich' possit
face' et dī auxilio ad dō indignū se fecerit
ut n̄ solū n̄ sit dignus a dō adiuuari
s; irideri. Vñ p̄. i. Vocauit et reuulsis
et subiungit. Ego q̄ in interitu urō uide
bo. Decimo facit ad h. hoc q̄ ille cū diffi
cultate uertatur qui d̄sueuit peccare
amaritudo qñ inuenit cū attendit bñ
opari. ex diuturna enī eius infirmitate
in qua fuit amaritudinē inuenit ubi
debet inuenire dulcedinē. Vñ aug'. Pa
lato egro pena: panis qui sano ē suauis
et oculis egris odiosa lux est q̄ sanis est
amabilis. Inuenta aut' amaritudine
in bono ope qd acēptat statim dimittit
illd' peccator ad mod' h̄mie que g'
tata exteriori amaritudine uicis tam

47
cū p̄cator eam et ideo ad dulcedinē nuclei
n̄ puenit. sic peccator: ad dulcedinē pre
mii ul' spūalū consolationū n̄ puenit qz
dimittit bñ opari qñ inuenit aliqua
difficultatē in bono ope. Amaritudo ista
significata: p̄ amaritudinē illaz aquaz
quas inueniunt filii isrl' de egypto reu
tentel. ut leg' exo. xv. que dulcorate fue
runt cū lignū misissent in eas. In quo
ligno significata est neomenia dñice cru
cis que ualet ad dulcorand' penitentibz
amaritudinē quā sustinent iuxta illud
ḡg. si passio dñi ad memoriā reuocet'
nich' ad dō durū q̄ n̄ equo aīo tolleretur
p̄pter difficultatē quā h̄t aliq̄s in bono
ope. Post peccm̄ dicitur: eue p̄t quā pec
cauerat. Gen. iii. In dolore paries. Unde
cimo facit ad difficultatē uersionis tris
ticia quā inuenit peccator: qñ cogitat
se separari a uita in qua diu fuit. Et h̄
est causa quare ipsa memoria mortis a
mara est diuitibz qz n̄ possunt sustine
re qd cogitent se separari a diuitibz quas
amauerūt. Vñ xli. eccl. O mors quā ama
ra est memoria tua hōi in iusto pacemq̄
h̄nti in substantiis suis. Duodecimo facit
ad difficultatē uisionis quidā magnus
timor: qui ē in peccōre in experientia bone
uite. qz oīs peccator ad modū cayn capd'
tremulū h̄t. trepidans ubi timendū nō
est. Credit enī q̄ mori debeat si seruat
dō. iuxta illd' p̄. xxv. dicit piger. leo
est foris in medio plateaz occidend' sū.
Quinto debet mouē hōiē ad accelera

tionē diuisionis h̄ q̄ ille qui differt iura in
quul ē in dñm in anglm in semetipm in py
mū 7 in inferiores creatas. In dñm vi modis
iniquē agit. Primo qz q̄i apponit fel i eſcā
eius iuxta illd ps. Dederunt in eſcā meam
fel. Velut eſcā dñi est bonū opus qz in eo
delectatur dñs. Iuxta illd cant. 4. Qui pas
citur inter lilia i. inter bona 7 munda o
pa. Et sic q̄ dñi fel apponit qui bonis opibz
que agit amaritudine peccā ad miser
ualde puerſus est; coqu' alicui principis
dñi si in eſcā sui absentiū apponēt. Secūdo
iniquē agit in dñm qz id defert ante oculos ei
q̄ maxime dō displicet. s̄ peccā. Qd̄ peccā
maxime dō displicet ostensum est in pn
cipio tractat. Tercio iniquē agit in dñm qz
contēpnit eum se misericordit uocantem
7 eterno regno uolentē pacē eius emere
cū ipse mortem eternā meruerit. Vñ xxx
ysa. Audient aures tue uerbu p̄r tergū
monentis. s̄ dñm. 7 11. ad ro. An diuicias bo
nitatis dñi 7 paciē 7 longanimitatis contēp
nis. 7 gg. Debemus saltē miām dñi erubescere.
si nolum' eius iusticiam formidare
qui tanto ampliori bono tybitate contēp
nitur quāto contēptus uocare n̄ dedigna
tur. Quarto iniquē agit in dñm qz dñm qui
eum expectat ut p̄uul pater q̄ntū in se
est affligit tarditate sua. Ad q̄ possum'
referre illd tob. ix. Scitis qm̄ dies opu
tat par' m̄s. 7 si tardauero una die pl'
conturbabit' aīa eius. Verba sūt minoris
tobie ad anglm. Quinto iniquē agit in
dñm qz deteriorē partē uite sue dō refer

uat. meliorē dyabolo imolans. Sexto iniquē
agit in dñm qz ex misericordia dñi uā sibi cō
gregat. 7 ex hoc unde debuit sumē occa
sionem dō seruendi sumit occasionē in
pugnandi. Ex eo em̄ qd̄ sperat qd̄ dōs eū
misericorditer debeat expectare pponit
eum diuicius offendē. Vñ ap' 11. ad ro.
Ignorat qm̄ bonitas dñi ad p̄niam te ad
ducit. scdm̄ aut' duriciam tuā 7 cor in
penitens thesaurizat t̄ iram in die ire
7 reuelationis iusti iudicij dñi. Et alit de bo
nitate dñi maliciam colligit. In anglo
em̄ peccat tripl'r. Primo qz in quantum
in se est eū affligit in expectatione gau
dij de diuisione ipsius. Spes em̄ que dif
fertur affligit animū ut dicit in ps.
De gaudio isto legit' luc' xv. maior gau
dij; anglis dñi sup uno peccōre p̄niam
agentē. 7 c. Secūdo qz frustrat' anglis fructu
laboris sui cū peccator au ipse depu
tatur; ad custodia. ad eius amonitio
nē se n̄ corrigit. Tercio uo qz angelo
sibi deputato reuerentiam debitam n̄
exhibet dñi ante eū abhominatiōes suas
omittē n̄ ueretur. ul' in ipsis iā omis
sis manē. Contra q̄ dicit b. Quous an
glo quous diuisorū reuēnciam habe
anglo tuo n̄ audeas illo p̄sente qd̄ me
uolente n̄ auderes. Inique agit 7 in se
ipm̄ dñi se potius uult h̄re malū quā
bonū. infirmū quā sanū. mortuū quā
uiuū. seruū pessimū quā liberū. In
statu latronis. quā in statu regis. nich
habentē. q̄ oīm bonoz ecclie participē

Inutilem quā multū ualentē. Qd̄ ille
 qui differt iūri potius amet se malū
 quā bonū manifestum est. ex eo q̄ ipse
 nullis amonitionibz maliciā uult reli
 quere ⁊ bonitatē recipere. in quo se ipm̄
 uitorē h̄t omnibz rebz suis. Om̄t enī
 res suas potius uult h̄re bonas quam
 malas. Vñ aug⁹ dicit ei qui talis est. Bo
 na uis h̄re. ⁊ malus uis esse. Qd̄ tal' poti⁹
 se infirmū amet quā sanū. patet ex h̄
 q̄ peccm̄ mortale infirmitas est ad mor
 tem. Qd̄ poti⁹ se h̄t mortuū quā uiuū
 patet ex uerbo aug⁹. p̄u'posito. Differe
 tā inquit uiuere in te. ⁊ n̄ differēda in
 me metipso mori. Qd̄ enī talis potius se
 amet seruū quā liberū patet ex h̄ qd̄
 peccm̄ est pessima seruitus. Vñ qui fac̄
 peccm̄ seruus est pecc̄. ⁊ 6. An n̄ seruus
 cui dñatur iniquitas ita ⁊ maxime nisi
 forte indigni iudices hominē tibi quā ui
 cum dñari. In statu ⁊ latronis plus se a
 mat quā in statu regis. qz qui ē in peccō
 mortali ad modū latronis iudicat̄ pati
 bulo in ferni. Qui uō est in statu gr̄e
 ad regnū eternū inunctus est. It̄ qui ī
 peccō mortali est nich̄ h̄t. immo ⁊ nich̄
 est iuxta illd̄. ⁊ ad cor. xii. Si habuero
 omnē fidem ita ut montes trāfferā. cari
 tatem aut̄ n̄ habuero nich̄ sum. Qui ū
 est in statu gr̄e particeps est omn̄ bonoz
 ecclē. Vñ dauid. Particeps ego sū omnū
 timenciū te ⁊ custodienciū mandata tua
 It̄ qui ī mortali est inutilis est. Vñ in ps̄.
 Om̄s declinauerunt simul in utiles f̄i sūt

⁊ p̄u' vi. homo apostata uir inutilis est.
 Qui uō in statu gr̄e ⁊ multa ualoris ⁊. Vñ
 xvi. eccl. melior ⁊ unus timent dñm quā mil
 le filij impij. In pximū ⁊ inique agit qui
 differt iuerti tripli. Primo qz corrūpit
 eum suo malo exemplo. Vñ ay. xviii. Si
 peccauerit in te fr̄ tuus ⁊ c. Dicit aliquis p̄
 care in eū quo facente peccat. qz eum suo
 malo exemplo corrūpit. Sed peccat talis
 in pximū qz debito auxilio eū defraudat
 quē deberet uiuare in pugna cōtra dyablm̄.
 ipse potius nocet ei. Magna iniquitas est
 sociū suū in bello defraudare ul' deserere
 ⁊ ad partē inimicorū se uertē. eccl. iij. meli⁹
 est duos esse simul quā unū. h̄nt enim
 emolumentum societatis sue. si un' cecidit ali⁹
 sub altero fulcetur. Tercio inique agit ta
 lis in pximū. qz peccō ipsius sepe punit
 pximū. Vñ leḡ iosue. vii. qz p̄pter peccm̄
 achor p̄ls isrl' punitus ⁊ cetera enī uer
 terunt hostibz suis ⁊ xxxvi. eis corruerūt.
 In creaturas irrationabiles peccat ille qui
 differt iūri. qz p̄pter peccm̄ hoīs creature ir
 rationabiles qdam punit. Vñ possūt
 queri de hoīe in die iudicij. Sol posset
 dīre ego p̄pter peccm̄ hoīs claritatē meā
 amisi. Irrationabilia eī aīalia possent
 dicē si facultatē h̄rent loquēdi. nos p̄pter
 ipm̄ in diluuiō p̄imus. Tercia posset
 dicē. ego p̄pter ipm̄ malehera fui ⁊ spinas
 ⁊ tribulos germinauī. Sexto debet mo
 uere hoīes ad accelerationē uersionis
 h̄ qz difficile est uē aliquē iūri. Vñ gḡ.
 Plures inueni innocenciā baptismale

seruasse quia ueram penitentiam egisse. Preter
hanc difficultatem securus est ut homo cito
uertatur et frequenter doleat de peccatis suis
et frequenter confiteatur illa. si forte una inter
multas confessiones inueniatur placens deo.
Non enim prima uice qua homo cythari-
zat ul' uicellat bene scit cytharizare ul' ui-
cellare ut idoneus sit coram rege opus illud
exercere. ita nec prima uice qua aliquis confite-
tur. in terribili bene confiteatur. imo pauca sunt
qui non faciant sibi pyromata. ut legitur fecisse
parentes nostri. iij. Gen. Excitant enim homines
peccata sua. Iacob dicit ad animam peccatricem
xxiiij. ysa. Sume cytharam circum ciuitatem
meretricis obliuioni tradita. bene contra fre-
quentia canticum. Cythara ista est confessio qua
supra arcubunda est ciuitas anime ut homo
omnia peccata sua confiteatur. et oportet bene
cantare. quia confitendo coram rege celesti
cantatur. et cantus ille si homo bene can-
ter celesti regno remuneratur. Septimo
debet hominem mouere ad accelerationem
uertitionis huius que status peccatoris est. ualde pe-
culosus. unde Gen. iij. legitur quesuisse dominus
ab adam cum peccasset. ubi est. ipse ad signifi-
ficandum quod osidatio periculosi status in quo
est peccator. possit et debeat mouere eum
ad defendendum pacem. In quanto autem periculo
sit peccator. potest ostendi multiplex. Primo
ex hoc quod iusticia dei tenet gladium euagi-
natum super caput ut secet eum medullam ani-
mam a corpore separando. et meliorem par-
tem. scilicet animam in igne inferni ponat. sed
misericordia dei gladium illum aliquando detinet.

si forte peccator agere penitentiam uelit. Ad gla-
dium istum possumus referre quod legitur Job. vii.
fugite a facie gladii. quoniam ultor iniquitatum
est gladius. et scitote esse iudicium. Ad idem
potest referri. quod legitur Jo. iij. Qui in corde
lus est filio non uidebit uitam. sed uia dei ma-
net super eum. In statu et periculoso est pecca-
tor. quia est in terra inimicorum suorum. unde baruc
iij. Quid est istud quod in terra inimicorum es?
Stultum enim est aliquem in terra inimicorum
suorum morari ex quo sciunt inimici eius
eum ibi esse. et sunt fortiores eo. Iste in pe-
culo est peccator. quia ex solo pariete intereo
hostes eius prohibentur ne eum habeant
in manu sua. Pariet iste est corpus. Post istum
parietem stat dyabolus malus hominibus sic dicitur
in cant. dominus stare potest parietem istum quo
ad bonos. Pariet iste ex facili dissipatur.
unde non est necesse exigi magnas machi-
nas ad eius destructionem. Unus paruus
lapis manualis ad eum destruendum suf-
ficat. unde in rui. quomodo peccator securus est
qui capitales inimicos habet ad potentes
sicut sunt demones. et in castro ita debili.
Iste in magno periculo est peccator. quia ad mor-
tem uadit. unde ecc. xxi. Via peccatorum repla-
tata est lapidibus. et in fine illorum infimi te-
nebre et pene. Debent ergo peccatores cogi-
tare uias suas quo tendant et uertere
pedes suos. iuxta illud psalmi. Cogitavi uias
meas et diuersi pedes meos. et cetera. In magno et
periculo est peccator. quia quodammodo ad portas in-
ferni est iuxta illud. Appropinquauerunt
usque ad portas mortis. Porte mortis uel

inferni peccata mortalia sūt. sic enī uocant
 q̄. xvi. ubi dicit. Porte inferi n̄ p̄ualebūt
 aduersus eū. Ad portā inferni dicitur esse
 qui in peccō mortali est. qz inter ip̄m et
 infernū nichil medium est n̄ transuersum
 corpus. Si enī aīa a corpore separaret. q̄ in
 puncto in infernū intrat. Vñ xxi. Job.
 Ducunt in bonis dies suos 7 in puncto
 ad inferna descendūt. Octauo 7 ultimo
 deberet hoīes mouere ad accelerationē
 uersionis magna stulticia q̄ ostenditur
 esse in dilatione uersionis. Potest aut̄ h̄
 stulticia sic manifestari. fatuus aut̄ esset
 qui in utulo caudā equinā insereret
 cū talis cauda n̄ sit de utulo. Sili fatui
 tate uidet̄ laborare qui mult̄ malā uitā
 ducit 7 bonā mortem h̄re. Cauda enī ista
 n̄ ē de h̄ utulo. Talis erat balaam qui di
 cebat. xx. u. Quoz. moriatur aīa mea mo
 re iustoz 7 sicut nouissima mea hoz silia.
 Ille qui usqz ad mortem differit uerū p̄
 totā uitam suā parat mansionē infer
 no. cū tam nullo m̄ ibi manere uelit. s; in
 paradiso. Itē seminat maledictionem
 7 tam uult metē eternā b̄ndictionem.
 n̄ aduertens illd apli. Semē q̄ seminauit
 homo h̄ 7 metet. 7 illd pu. xxi. Qd̄ in iu
 uentute tua n̄ congregasti. quō in uenies ī
 senectute tua. Itē talis uult colligē de
 spinis uual. 7 de tribulis ficus. querit eī
 bonū in uita spinis peccatoz plena.

Octo casus in quib; fatua ē dilatio. xxi.
Et notandū qd̄ octo sunt casus in q̄
 b; fatua solet reputari dilatio.

qui om̄s satis stempnit p̄posito. Primus ca
 sus ē qm̄ aliquis egressurus ē iter. Ibi enī
 solet fatua esse dilatio. sic est dūtio quedā
 dilatio iue que ducit in celū. fatuū est
 deserere eam. 7 hoc multis de causis. Primo
 qz breue est t̄p̄e iuxta illd iob. xiiii. Bre
 ues dies hominū sunt. Secdo qz longa est
 uia. Vñ u. 7. xix. dicitū ē helie. Surge co
 mede grandis enī tibi restat uia. t̄ercio
 qz a magnis expectamur. curia enī celestis
 nos expectat. s; ad regnū. Quarto qz ad
 magna expectam. s; ad regnū. Vñ q̄. xxv.
 Venit bñ. p̄. r. Quind̄ ip̄ impedimenta
 que in uia possunt accidere. locū enī p̄nē
 auferri pot̄ dū homo nimis differt. Vnde
 ad heb. xij. dicit de elau qd̄ n̄ inuenit p̄nē
 locū quāqz inquisit; eū. Sexto ne forte ia
 mia clausa inueniat. scdm̄ q̄ leḡ de fatuis
 uirginib; xxv. q̄. vi. qz qm̄ aliq̄s tarde in
 choat dietam suā eum oportet ampli' la
 borare 7 in t̄p̄e minus ydoneo laborare
 Sic necessariū est; illis qui usqz ad senectu
 tem differūt dūta ut tunc ampli' laboreēt
 7 illa etas nimis ydonea est labori p̄nē.
 Seneca faciamus q̄ incunere fieri solet qui
 tardius exierunt uelocitate morā d̄pensat
 7 ut uno uerbo dicam. Omne bonū illi
 deficit qui de nocte ad hospiciū uenit.
 Satis malū hospiciū habebit cui' hospi
 cium infernus est. In hoc aut̄ hospicio
 h̄ p̄cipue timendū est q̄ de cetero mutari
 n̄ poterit. malū ē hospiciū habebit qui
 in igne pugarorio hospitabit. Secdo fatua
 est dilatio in rerū repetitione p̄t̄ pictm̄

prescriptionis. quoniam enim aliquis rem aliquam
dum possedit; ratione diuina possessione
nisi pro ea uult detinere eam. Sic dicitur
quanto hominem diuini possedit tanto
difficilius dimittit ut dicitur beda. Tercius
casus est si aliquis in locum in mundum ceci
dit. fatuus est si uoluntarie differat inde
exire. Nulla in mundicia est maior quam in
mundicia peccati. quod patet ex hoc quod
luciferum quo nulla creatura pulchrior
erat nec purior. Vinea macula peccati
ad eum decurpauit quod ab se errore
ab hinc non possit aspici. Quarta est fatua
tas est quod homo de peccato exire differat. quia
ra insania si asinus alicui in luto cecidit
cito uult eum extrahere. Si uero ipse in
peccato cecidit non curat inde exire. Vnde
Cecidit asinus et qui subleuet. perit anima
et non est qui recogitet. et dicitur luc. 11. Cuius
uerm asini uel bos cadit in puteum et non
tuo extrahit illum die sabati. Quartus
casus est in quo fatua est dilatio quoniam
aliquis magnam alicui offertur et ille dif
fert recipere. cum se dilacione impediunt
tunc possit interuenire. Valde fatuus est
ille cui rex francie uellet ciuitatem pari
siensem dare si differret eam recipere cito.
Possit enim rex consilium suum irritare. Sic ualde
de fatuus est ille quem deus uult in unguentum
unctione gratie sue ad regnum celeste si differat
unctionem illam recipere cum ipse sciat quod diabolus
pro posse suo conabitur impedire eam. Quintus
casus fatua est dilatio in preparatione eorum que sunt
homo sibi fore necessaria et nescit qua hora

et proprie quoniam illa non possunt in breui tempore
preparari. Vbi gratia. Siquis transire de
beat et incertus est qua hora nauis a lit
tore debeat recedere. fatuus est si ea que sunt
necessaria sunt differat preparare. Sic cum
sine caritate que uestis nuptialis est ne
mo possit in paradysum intrare. et in certum
sit qua hora homo de uita ista
discedere. fatuus est qui eam differt sibi
preparare. Si enim tunc quoniam mors urget pri
mo querat lanam et linum et netum in opus
et ordur et texere. forsitan ad tempus preparata
non erit. et frequenter euenit illud quod ille
qui creditur cum caritate decedere. decedit
cum sacco seruilis timoris. cum quo aulam
celestis regis non poterit intrare. Vnde leg
it. hester. quod non erat hanc induam sacco
aulam intrare regis. Sermo fatuus est dil
tatio in rebus illis quibus tempus et oportunitas
transit. ut in trasplantatione plantarum
directione uirgarum edomatione animalium
instructione puerorum. curatione infir
mitatum. resistencia hostium. lotionem uesti
um. fatuus est qui transplante uellet
arbores iam in ueteratas. uel dirigere
trabes magnas iam desiccatas. virge te
nere solent transplanti et dirigi. sic dum
homines in tenera etate sunt transplanti
possunt in ortum ecclesie et ad rectitudinem
uite reduci. In senectute uero ualde diffi
cile est. Vnde ecc. 11. Tempus plantandi tempus
euellendi quod plantarum est. fatuus est esset
qui diceret nolo equum meum assuescere
ambulationi donec in senuerit et donec

in foueam me precipitauerit et in collu fregerit sic fatuus est; qui corpus suu non uult domare p pnam donec in foueam peccati precipitauerit et qui fregerit ei collu dando ei occasione mortalis peccati. Equus inueteratus non assuescit ambulationi. nec uerus canis uncto non uerusta pelles tenet futuram. Tarde adhibetur medicina infirmitati cum ex diuturnitate incurabilis facta fuerit. Tarde abluuntur uestes cum ex diuturnitate sordibus iam spurrerunt. fatuus est; qui hret uas aureum et balnium sibi ablatu in eo reponere nolle. doni luti multis annis in eo tenuit. Sic fatuus est qui in se gram dei in puericia non uult recipere; sed uult usque ad se nequitiam uas esse peccati et immundicie. Tarde et resistitur hostibus; quoniam iam totu occupauerunt. tarde sal adhibetur caribus; quoniam iam scaturierunt uermibus. Tarde et informantur uestes quoniam prauam formam iam susceperunt. In hys et in similibus nouerunt hoies tempore oportuni eligere. De tempore uero oportuno sine correctione non curant. nichil enim est eis se ipsis uilius iuxta uerbu seneca. Sotulares suos student hoies in nouitate recte informare. de se ipsis uero recte informandi in sua nouitate non curant. curiores hntes sotulares suos se ipsis diligenter instrunt. filios suos de informatione uestiu. de informatione uero ipsorum filiorum non curant. Septimo fatua est dilatio quoniam subueniendu est alicui rei in qua aliquid diuine deperit. ut quoniam subueniendu est domui que succen-

sa est igne. Ignis enim qui non est otiosus in cessanter aliquid de domo destruit. Sic ignis peccati bona naturalia consumit. et ideo fatuus est; qui differt eum a se ex parte. Vnde b. ab stonchi igne in sinu meo et iam exusto latere nudatis iam uisceribus iam sanie defluente ad huc consulend est an excuciam illu. Octauo fatua est dilatio quoniam aliquis debet subuenire rei que in piculo est; ut si aliquis ceciderit in aqua profunda et ad huc supnatat. si incertum sit quoniam debeat descendere in profundum sicut lapis. fatuus est qui differt tali subuenire dum potest. et precipue ille fatuus est qui in piculo si peccat dilacione sui futuris dicens. nolo in ad huc subueniri usque ad annum. Qui in peccato mortali est cecidit quoniam in aqua profundam incertus quoniam ad fundum inferni descendere debet. et cum ad penam monetur. quoniam quedam tabula ei porrigitur in qua de naufragio euadat. Penam enim est scda tabula potest naufragiu ut die 10. Vnde ualde fatuus est peccator; si differt tabulam istam recipere uel si nimis parua eam querit que eum a naufragio liberare non possit. ut si potest supra illa ascenderit eam dimittit donec ad securitatem portus puenerit. Mira insania est quod hoies potest quam tabulam ascenderunt iterum in mare uoluntarie insiliunt.

De dilacione confessionis . xxij.

Dico de dilacione confessionis sequent dicemus aliqua specialiter de dilacione confessionis. Et primo ostendemus dicitur de fatuitate eorum qui differunt confiteri. Secundo tangemus de hys qui nolunt confiteri donec

De Accidia.

infirmetur ad mortē. Tercio tangenti de fatuitate eorum qui ante pascha nolunt confiteri tunc tota xl. ul' maius pars transierit. Post aut ostendi fatuitas eorum qui differunt confiteri primo per h' q' ipsi uolunt se abscondere a deo. Ille aut qui peccatum suum confitetur prope confitetur illud deo. et qui ei abscondit peccatum suum uult illud abscondere deo similis adam qui deo querenti. *u' est; ait. ut leg' gen. iii.* Vocem tuam dñe audiui in paradiso et timui eo qd nudus essem et abscondi me. Quarta aut iniquitas sit absconditio h' ostendit Job xxxi. humer' meis a iunctura cadat et brachium meum cum ossibus suis conteratur. Si abscondi q' homo peccatum et celauit in sinu meo iniquitatem meam. Mira fatuitas est q' homo uult deo abscondere mala sua. quo uolente ea dimittit. et amulum et fatuitatis facit h' q' si homo abscondit mala sua a deo detegitur. si uero detexerit a deo abscondent'. *vn. nau. iii.* Reuelabo putenda in facie tua. et sup illud ps. In iusticiis meis non abscondi. dicitur glo. Cum homo detegit deus regit. cum homo regit deus nudat. eum homo agnoscat deus ignoscat. Secundo ostenditur fatuitas talium ex piculo obliuionis. homo enim qui differt confiteri multa tradit obliuioni. *vn. b.* Computatio dilata multa facit obliuisci. ea aut que obliuiscitur ille qui differt confiteri non obliuiscitur. *dya. nec et ipse deus.* Tercio ostenditur fatuitas eorum qui differunt confiteri per h' qd minus amant se ipsos. socialibus suis. Singulis enim diebus socialibus suos uolunt tergere ne si lutum in eis

desiccatum sit. preterea de facili illud remouere non possunt. A se ipsis uero differunt remouere sordes in eorum per humidum annum uel eo amplius stabulum et suum uult purgare homo ante quam lutum fenestras occupauerit. se ipsum uero non uult purgare per confessionem licet uideat inquinatum per peccatum usque ad fenestras oculorum et aurium. Quarto post ostendi fatuitas talium per hoc q' illa bona amittunt que pueniunt ex confessione. **De bonis que ex confessione pueniunt.** Primum bonum; q' ex confessione puenit. q' diabolus non ita libere temptat eum qui per confessionem eius secreta reuelat. *vn. xxv. eccl.* Qui denudat archana amica fidem perdit. et *Jo. Potestas* et uirtus traditoris ad nichilatur reuelata traditione. Latrones infernales ad modum aliorum latronum scientes se de phisios fugiunt. *vn. Job. xxvii.* Si subito apparuerit aurora arbitrantur umbram mortis. Secundum bonum; q' peccatum hominis in tantum redditur exosum ex erubescencia quam sustinet confitendo illud. Peccata enim turpia sunt. et nudata turpitudine eorum que erubescunt nudatione sue turpitudinis reuocare non audent. Tercium bonum; est saluum ipsius sacerdotis. *vn. xxvii. ps.* Erat salus ubi multa consilia. Quartum bonum est suffragium orationum ipsius sacerdotis. Debent enim sacerdotes orare pro eo qui sibi confitetur. Quintum bonum; qd pars pene cuius debitor est peccator ibi dimittit. et ex uocellum et ex erubescencia que magna est pena. Sextum bonum; q' accedenti eo in q

debet ad sacramentū confessionis datur
 grā si eam n̄ h̄t. ⁊ augetur si eam hab;
 Quid potest fatuitas eoz ostendi p̄ h̄
 q̄ ille qui differt dō confiteri. differt deo
 ap̄iri. petit sibi d̄s ap̄iri dicens. cant̄ v.
 Ap̄i m̄ soroz mea. ⁊ tunc ap̄itur ei. cum
 aliquis peccata sua hūiliter confiter̄. Ex
 pulsus enī uitioꝝ obstaculis d̄s cor hoīs
 ingreditur. Qui aut̄ differt confiteri. dif
 fert ei ap̄ire. Siquis de subditis archiepi
 p̄ horam differret ap̄ire ei ad ostiū ei
 pulsant multū offendet eum. Qāntū
 ḡ potest d̄s offendi. q̄n aliquis de sub
 ditis suis differt ei ap̄ire. qui p̄ dimidi
 um annū ul' amplī q̄ frequēter ei acci
 dit. Vñ 10. 1. In ip̄a uenit ⁊ siu eū non
 recipunt. Sexto pot̄ ostendi fatuitas
 talium p̄ h̄ qd̄ pessimū hostē cui societ
 tatem expti sūt esse ualde noxiam per
 dimidiū annū ul' amplī ap̄d se detinē
 uolūt. hospes iste dya' ḡ. qui hospiciū
 suū omnib; bonis euacuat. Vñ 10el. Q̄
 ortus uoluptatis r̄ia corā eo ⁊ p̄t eū
 solitudo deserti. Ante quā dya' ueniat
 ad aiām est ibi habūdancia bonoz. et
 p̄t aduentū eius magna fatuitas. Mira
 fatuitas ḡ si xpc̄ in se ul' in membris su
 is hospitatus fuit ap̄d aliquē. uix p̄mit
 tatur ibi esse p̄ diem unū. dyablm̄ uero
 p̄mittit ibi esse p̄ annū ⁊ amplī. hospes
 qui in xpi nomine recipit̄ n̄ solū feret
 hoīb; cū sit quadriduanus. ḡ ⁊ tridua
 nus ⁊ biduanus. Septimo pot̄ ostendi
 fatuitas talū p̄ h̄ q̄ cū ipsi sint i ore

dyabli. uicta illd̄ job. xxxvi. Saluabit te
 de ore angusto latissime. nescit tam clama
 re imo nec submisle peccm̄ suū dice ut e
 uadat os dyabli. latissime recipit ang
 tum tū; ei qui uult inde exire. Insipi
 enciores uident̄ esse tales brutis anima
 lib; que clamant cū a fortiorib; aiālib;
 rapiunt̄. Octauo potest ostendi fat̄ ta
 p̄ h̄ qd̄ ipsi uesciunt ostium ap̄ire qd̄ ḡ
 sine claue sine sera ut euadat de miser
 rimo carce pecc̄i. Ostiū sine claue ⁊ sine
 sera ē of q̄ ipsi nolunt ad confessionē ap̄ire.

**De fatuitate eoz q̄ nolūt confiteri donec in
 firmit̄. xxiiij.**

Specialit̄ aut̄ pot̄ ostendi firmit̄. xxiiij.
 fatuitat̄ eoz qui confiteri nolūt do
 net infirmit̄ ad mortē multis modis.
 Primo p̄ h̄ q̄ tales tūc primo medi
 co sp̄uali infirmitates aiē ostendūt. am
 iam silū eius implere n̄ possūt. Dū enī
 infirmi sunt impotentes sūt ad agenda
 p̄niam. 1o d̄. ec̄. xvii. Viuul̄ confitebis
 ⁊ laudabis d̄m ⁊ glorificabis in miserati
 onib; eius. Secō pot̄ ostendi p̄ h̄ q̄ confes
 sio q̄ fit morte urgente n̄ ḡ p̄iosa d̄o. Est
 enī uelut confessio latronū. Latrones n̄ solēt
 confiteri peccata sua n̄ prius tormēt̄ in ter
 rogati fuerint ⁊ n̄ sibi uiderit mortem
 paratā. Tercio potest ostendi fatuitat̄ tali
 um p̄ h̄ q̄ interdū pudet hoīem confiteri
 in morte q̄n senex ḡ peccata que fecit in
 infancia sua. Quarto p̄ h̄ q̄ interdū ta
 les loquelā amittunt qui noluerūt confi
 teri dū potuerunt n̄ possunt cū uelit.
 Quid p̄ hoc q̄ infirmitat̄ ⁊ sollicitudo

quā h̄r de dispositione dom̄ sue n̄ p̄mir-
rit eum cogitare de peccatis suis. Preterea
sacerdos de consuetudine praua ī multis
locis accedit ad infirmū simul et cōfessio-
nem audirurus. et multi de ip̄lo cōmitā-
tur eū corā quibz infirmus peccata sua
n̄ uult cōfiteri. Erubescit et q̄ illi a domo
ex eant ne credatur enormia cōmississe. et si
forte illi exierint erubescit infirmus qd̄
nimium faciat eos expectare. *De fatuitate eoz*

q̄ in xl. nolūt cōfiteri dñi cōfiteri fere tota xl.

xxiiii

Sequitur de fatuitate eoz qui in xl. no-
lunt cōfiteri donec transierit fere to-
ta xl. Pot̄ aut̄ ostendi multiplicat̄ hoz
fatuitat̄. Primo p̄ h̄ q̄ ipsi sūt p̄posteri
hoīes. Itē enī ultimo facere uolūt q̄ dñs
primo uult fieri. Vult dñs ut illi qui ei
seruiunt in apiant a cōfessione. Vñ in p̄t̄
Precipite dño in cōfessione. et it̄m. Pre oc-
cupemus faciem ei in cōfessione. et p̄t̄. x-
viii. Iustus in p̄ncipio accusator est sui.
Sec̄do pot̄ ostendi fatuitat̄ talū p̄ hoc
qd̄ tales labore viii. septimanaz ī mag-
na parte amittūt p̄ labore unius hore
eo. s̄ qz nolunt in p̄ncipio xl. cōfessionem
facere peccoz suoz q̄ in una hora fieret.
Plus enī ualeret ieiunū unius diei p̄ ue-
ram p̄niam. quā ualeat ieiunū totius xl.
ei qui remanet in peccis suis. et licet peccā
dimittant̄ sola oratione cū p̄posito cōfite-
di. tam̄ hoīes qui instructi n̄ sunt nesciūt
peccō renunciare donec in cōfessione instru-
antur. Vñ frequenter n̄ dimittuntur eis
peccata ante cōfessionē. fatui et sunt tales

qz tunc p̄mo manū abluere uolūt qm̄ iā
abū sūperunt. Cibz quo aiā reficitur et
d̄s delectatur et bonū opus. Vñ jo. iiii. me-
us abz est ut faciam uoluntatē eius q̄ misit
me. Post abū ḡ manū abluat. qui p̄t̄
in xl. sua bona opa fecit tunc p̄mo peccā
sua cōfiteatur. Tales et tunc p̄mo uinam
suam putant. qm̄ maior pars ei uidentur
ata est. qz putatio p̄parat ad h̄ q̄ uinea
melius fructificet. idē ualde fatuus esset
qui putationē differret donec maior pars
fructuū esset collecta. Sic cū cōfessio p̄parat
ad fructū bonoz opm̄ est fatuus qui cō-
fessionē uult differre. donec maiorem
partē fructus xl. collegerit. Idē facile ē
uide in purgatione segetū in agris
donec maiore partē messuerit. Idē tales
tunc p̄mo medico sp̄iali infirmitatē
aiē ostendūt. qm̄ carnali medicinali sibi
exhibuerūt. et qm̄ t̄p̄ aptum curatiōis
ul̄ ex toto. ul̄ ex maiori parte p̄t̄sūt.
Itē tales tunc p̄mo ferrū de uulnere
remouere uolunt qm̄ iam curatiōnem
in pedunt. cū tam̄ dicat auct̄. Qd̄ dū
ferrū et in uulnē n̄ et malagina apone.
ferrū est in uulnē dū peccā et in homine
et dū h̄ est n̄ ualent opa que homo facit
ad uitam et̄nam. Tales et in cibo dñi fel
apponūt. iuxta illd̄. ps̄. Dederūt in es-
cam meā fel. et peccā amaritudinē. In esca
dñi fel ponit. qui bonus opibz quibz d̄s
h̄r delectari peccā ad miscet. et ut beu-
ter dicam tales qm̄ iā ieiunū amiserūt
tūc p̄mo ad illd̄ p̄parare sic uolunt se.

fatuus reputatur aliq̄s qui crucē trans
marinā accepit; 7 nollet sciteri donec
p̄fecit; p̄grinationē suam. Si p̄ueni
enda est; a cōfessione p̄grinatio ut fit
ēo gracios quare n̄ sūt ieiunū. Tales
7 tunc p̄mo uas lauare uolūt cum iā
uinū in fundit; 7 n̄ euacuata maria
morbu curare p̄sumūt. Tales prius recep
tionē suam in magna parte ex soluit
quā de liberatione sua tractauerunt. Vñ
accidit q̄ soluta magna parte redēp
tionē. ad huc tñ capti sunt a dyabolo
sicut p̄us. Tales mortū serpentis infer
nalis nolūt sanare ad huc ueneno in
eis remanēt. **De uicio tarditatis. xxv.**

Sequitur de tarditate que est uicium
p̄uenit ad accidiam. Sicut enī acci
diosus differt inchoare opus qd̄ factu
est. sic tarde p̄cedit in ope iā inchoato.
Sex ū sunt que possunt dissuade nobis
uicium tarditatis. Primū; ipsa angustia
sue breuitas p̄sentis t̄p̄is. Vñ in ec̄. Ho
li cūctari in t̄p̄e angustie. Scdm; ueloci
tas ipsaz rerū que uelocit; 7 q̄i cursum
p̄transseunt. Vñ sap. v. Transierūt oīa
illa tamq̄ umbra 7 tamq̄ nunciū p̄au
rens. Tercū; uelocitas 7 strenuitas qm̄
mali hnt in eis que sibi inuicilia sunt ul
noxia. Vñ p̄i. Pedes illoz ad malum
currūt 7 festinant ut effundant sang
nem. 7 in ps. Veloces pedes eoz ad effu
dendū sanguinē. It̄ eunuch; 7 piger ex
tremo currit mercato; ad incol; p̄ ma
re paup̄em fugiens p̄ saxa p̄ ignes.

7 b. magna cōfessio; 7 qd̄ ardentius desi
derant sc̄lares semp̄ uicioſa quā nos
utilia. alacrius currūt ad mortē quam
nos ad uitam. Vñ imminente passione
dñi cū ceteri apli sōpnolenti essent ut
legit. s̄. xxvi. Solut uidas sōpno n̄ op
primebatur. s; pauabat ut eos p̄dicet
qui dñm cōphenderunt. Quartum est
magna offensa dñi que ex tarditate ista
incurritur. Vñ. x. p̄i. Sicut acetū denti
b; 7 fumus molestus est oculis. sic pig; hys
qui miserunt eū in uia. Acetū molestū
est dentib; 7 fumus molestus oculis. sic d̄s
molestatur īmnia tarditate eoz qui sibi
seruiunt. Nec mirū cum uideat eos qui
strenui erant ante quā ad seruiū euis
uenirent tunc tardos 7 pigros fieri qm̄
ad euis seruiū ueniunt. cū uolare de
berent iuxta illd̄ ysa. xl. Qui sperant in
dño mutabūt fortitudinē 7 assūmēt pen
nas ut aquile. uolabūt 7 n̄ deficient. Qm̄
tū; magna gr̄a quā hnt apud dñm serui
entes d̄i. qui ei uelociter 7 strenue serui
unt. Vñ xxv. p̄i. Vidisti uirū uelocem
in ope suo. coram regib; stabit n̄ erit. an
ignobiles. Septimū; utilitas quā hnt
tales ex sua uelocitate 7 strenuitate. Opa
enī illoz n̄ in peduntur ul' tedio. ul' alia
de causa. quoniam p̄ficiantur. Vñ xxv. ec̄.
In oī ope tuo esto uelox. 7 omnis infirmi
tas n̄ occurret t̄. **De negligencia. xxvi.**

Sequit̄ de negligencia que ē septimū
uicium p̄uenit ad accidiam. 7 accidit
in h̄ negligencia q̄ ho n̄ curat qualiter

De Accidia.

opus inchoatū faciat utrum bonū ul' ma-
lum. S; hoc solum curat ut ab onē labo-
ris inchoatū se expediat. Negligencia uō
h' modo supra dicitur; diligencie. 7 acten-
ditur diligencia in h' q' homo ad h' stude-
at qd' opus inchoatū bn fiat. De hac dili-
gencia commendat' mulier habens decem
dragmas. luc. xv. ubi leg' de ipsa q' amif-
sa dragma una accendit lucernā 7 eicit
domū 7 querit diligent' donec inueniat.
Ad hanc diligenciā monem' xiiij. pū. ubi
sic legit'. Diligent' exerce agrū tuū. 7 xxvij.
ū dicit'. Diligent' agnosce uultū patris
tui. Sex uō sūt que possūt ualere ad detest'
negligencie. Primū; illd' sc. xlvij. male-
dictus qui facit op' dī negligent' ul' frau-
dulenter. Scdm aliam licterā. quā irām t'
mittit h' in t'li. sup illd' uerbu' fraudulent'
ul' desidiose. Seco facit ad det' hui' negli-
gencie. diligencia q' hnt' creatē irrationa-
biles circa opa sua. diligencia quā hnt' nata
circa fructus arborū sans pater p' h' q' ita e-
os obuoluit duris ul' amaris exterius
dulcedinē ul' remitudinē inter' reponens
Diligencia 7 quā hnt' aiālia ad fetus suos
satis; manifesta. Tercio pot' ualere ad det'
negligencie. diligencia q' hnt' hoīes circa
ea que p'ueniunt ad utilitatē corpis. ul' ad
honorē mundi. ul' circa ea quibz; intendit
placē alicui homini. De illis solum que
pp' dīm fiunt nō curant hoīes qualiter sūt
De diligencia maloz h'etur. n. y. u sic
legit'. de herode. Diligent' didicit ab eis
t'pē stelle. 7 subdit'. Ite interrogare dili-

genter de puero. Quarto facit ad det'
negligencie sublimitat' psonaz. coram
quibz; negligencia talis committit'. qz corā
dō 7 angelis eius committitur. magna dili-
gencia adhibenda est; in p'salendo 7 ali-
is opibz; que fiunt spālit' coram dō 7
angelis eius. Vñ in ps. Qm rex omnis t'
re d's; p'sallere sapienter. 7 sapiens tanto
maiori studio placendi opus est. quanto
maior est. cui placendū; 7. 7 dauid. In cō-
spectu angloz p'salla t' d's. 7 in cant. ultio.
Que hntas amici auscultat' te. Isti amici
angeli sūt qui p'sallentes auscultant. Quo-
to pot' ualere ad detest' hui' uicij. utilitat'
magna que puenit ex diligencia in serui-
tio dī. Plus enī ualeet una oratio bn facta
quā mille cū negligencia. tanta potest
esse negligencia. Plus enī ualeet una di-
es ieiunij si fiat eo m' quo debet. quā te-
iunia x. annoz si in mortali fiant. Seco
facit ad det' negligencie. h' qd' diligencia t'
seruicio dī ualde honorifica. t' dō. vñ
puerb' xii. mulier diligens corona at-
turo suo. aiā que debita diligenciā ad-
hibet in dī seruicio glorificat xpm qui
est sponsus aiāz. sicut corona que reddit
gloriam illi cuius capiti inponitur.
Precipue aut' uide' face ad detest' negligē-
t' q' ex negligencia ista puenit q' ex ser-
uicio isto vñ deberet acquirē apd dīm
grām reporter eius offensam. De reme-

Contra hanc dicit' dicit' negligenciā. xxvij.
negligenciam duo sūt spūalia
remedia. Primū; timor dī. vñ ecc. vii.

Qui timet dñm nich negligit. Scdm est
 amor dñi. Qui em̄ dñm pfecte diligit. dili
 genciã adhib; in eis que ad dñm pñer̄.
 sicut ille qui aliquẽ recipit in hospicio
 quẽ multũ amat. de cui' susceptione let̄
 est. cũ magna diligenciã pparat que ei
 necessaria sunt. Vñ xxx. ec̄. Splendidũ
 cor bonũ in eplis. eplẽ em̄ illius dilige
 ter sunt. de negligenciã studij spãlit̄
 notandũ; q' tria sunt q' impediũt illud.
 Primũ est nimia uelocitas. Quidã em̄
 sunt qui q̄ cursorie considerant ea in
 quib; student. nec possunt expectare
 donec ueritas quã ipi querunt sibi oc
 currat. similes pylato. de quo hetur. Jo
 xvij. Qd̄ cũ quesuiss; a dño quid est;
 ueritas exiit ad iudos ñ expectata dñi
 gñone. Qd̄ talis uelocitas diligenciã
 studij impediãt ostendit sapiens nob̄
 dicens. Nich magnũ rerũ natura effica
 uoluerit. cito pposuit q' pulcherrimo o
 pi aũq; difficultatẽ nascendi quoq; hãc
 legem fecit ut maiora animalia uisce
 rib; pauentũ diuiciũ trinentur. sic tar
 dior dñi diligens sit stultus stultus quera
 mus optima ñ p̄tinũs gaudeam; se offe
 rentib; repetenda sepi' erunt scriptoz
 pyima. Sic namq; melius uinguntur
 puorib; sequencia oĩa nra dñi nascam
 tur placent. s; redeam; ad iudiciũ cito ñ
 fit ut bñ scribatur. z bñ scribendo fit
 cito. Seco impedit diligenciã studij cu
 riositas que uult uidẽ omnia q' sequi
 tur. Contra quã remediũ; animo uelut

quoddã frenũ in ponere z ñ p̄mitte
 uagari illũ ad sequencia. Vñ sapiens.
 Resistamus z p̄uideam; ut effrenatos
 equos frenus quibzda coherceam;. Ocl's
 cordis semp noua uidẽ appetit. sic z ocl's
 corpis iuxta uidẽ ec̄. Non faciat ocl's ui
 su nec auris auditu. itoq; refrenandũ est.
 Tercio impedit diligenciã studij fatigatio
 Vñ bonũ est. ut qũ aliquis uidet se fa
 tigatũ circa matiam aliquã studenco q'
 ipse quiescat. z p̄t quietẽ ad eandẽ ma
 teriam redeat. Vñ sapiens. Obstat dili
 genciã scribendi z fatigatio ñ dubium est
 optimũ emendandi genus esse si scripta
 in aliqd̄ t̄p̄e reponantur. ut ad eam post
 interuallũ aliq' uelut noua atq; aliena
 redeamus. ut nobis tamq; recentes fer̄
 blãdiant. **De uicio in p̄seueranciã. xxvij.**

Sequitur de octauo uicio p̄tinentẽ
 ad accidiam. qd̄ possumus uocare
 uiciũ in d̄sumarõis seu i p̄seueranciã. hoc
 uicio laborant illi qui raro ad p̄fectionẽ
 ducunt aliq' opus qd̄ inchoant. ad det̄
 hui' uicij pot' p̄mo ualere exemplũ xp̄i
 de quo hetur. m̄. xxvij. Qd̄ optulerunt ei
 iudi q' crederent in eũ si de cruce descen
 deret. Ipse uo z p̄ tanto munẽ sibi ob
 lato noluit opus redẽptionis nre in d̄su
 marũ relinquere. Ad idem pot' referri q'
 ipse dixit Jo. iij. Eibus m̄s est ut faciam
 uoluntatem eius qui misit me ut p̄ficiam
 opus eius. z Jo. xvij. Ego te clarificau sup
 terrã. opus d̄sumarũ qd̄ dedisti michi ut
 faciam. leḡ z. xxvij. deut. q' dñi p̄fecta

sunt opa. Seco pot' ualere ad det' hui' uicij
hoc q' h' uicium placet dyab'lo. ado cuius
signu' e' q' ipse tm conatur ad hoc q' hoies
n' p'seuerent. Vn' dicit' s' serpenti. Gen. iij.
En insidiaberis calcaneo ei. i. fini. cui dya'
p'cipue insidiatur. Scit eni' sine optimu'
esse in re. 7 q' cetera hnt ab eo bonitatem
suam. ideo sine p'cipue impedire conatur.
Tercio pot' ualere ad detest' hui' uicij h'
qd' uiciu' illd' ualde e' nociuu' ho'i. q' eni'
p'dita sunt cetera que fca sunt n' finis se
quatur. Paru' enim p'dest fundamē
tu' 7 parietes fecisse nisi rectu' sequatur.
Paru' eni' p'dest p' mare nauigando labo
rante. si tunc nauis p'ur. qm' portu' prima
p' leuca unam fuit. It' dicit' p'u' xxvii. Qui
mollis e' 7 dissolutus in ope suo fr' est sua
opa dissipantis. Quasi eni' idem e' ac si
dissipat' q' ea n' p'ficiat. n' solu' est dap
nosum uiciu' illd' ho'is h' e' uerecundum.
7 uisione dignu'. Dicit' eni' iste ho' cepit
edificare 7 n' potuit cōsummare scdm qd'
legitur luc' xiiij. In decens e' animal sine
cauda 7 ridiculosu'. ut patet in symia. sic
opus sine cōsumatione. Ultimo pot' uale
ad detest' hui' uicij magna utilitas que
p'uenit ex p'seuerancia. Tantu' eni' ualet
ultimus dies quo aliquis bn' uiuit. qua
tu' om' dies p'cedentes. qntu' ad h' q' si illo
die male uiuiss' tota uita p'cedens p'di
ta est. Sola p'seuerancia ho'iem saluat.
Vn' dicit' b's b'. qd' sola p'seuerancia e' singu
laris filia sumi regis. Illa eni' sola heres e'
regni eterni. **De uicio remissionis. xxix.**

Sequit' de uicio remissionis q' est
nonu' uiciu' p'tinens ad accidia.
hoc uicio laborat ille qui cotidie detior
efficitur si inchoat aliqd' opus. Primo
die aliquatulu' strenue opatur. Seco die
miu' tercio die miu' ad ultimū nich'. De
tali dicit' xxv. eccl'. filia fatua i demoratoe
fiet. filia fatua e' aia sale sapie n' cōdita.
que semp' decrefcento p'cedit. sicut e' io
uita iusta p'cedit crefcento. Vn' p'u' iij. Iusto
ru' semita q' lux splendens p'cedit 7 crefcit
usq' ad p'fctm diem. 7 xxx p'u'. Cogitatioe
robusti semp' in habudancia. homo rob'
tus cotidie aliquid lucrat sup' hostes suos
sp'iales. Remissus u' cotidie aliquid amir
tit. Remissionē u' illam p' sequitur pau
pras. Vn' p'u' x. Eggestatē opata; manus
remissa. manus eni' forcu' diuitias pa
rat. Seco sequit' remissionē istā serui
tus uicioz. Vn' xv. p'u'. manus forcu'
cōnabitur. que aut' remissa est tribuit
seruier. Scq' e' remissionē istam frequēs
fractio p'positi. Vn' seneca. Artu' fragit
in cūssio. aīm remissio. **De uicio dissolutis.**

Sequit' de decimo uicio q' p'tinet ad
accidiam q' possim' uocare disso
lutionē. hoc uicio laborat ille qui inue
niens difficultatē in sui regimine se di
mittit om'io abq' gubnatione uera
illd' p'u' xxiiij. Eris sicut dormiens in me
dio mari. 7 q' sopitus gubnatoz amisso
clauo. Calit aīm suū n' recolligit. dis
persus eni' est 7 diuisus a dō q' n' te
net se. h' de ipso unū frustū fit arm

alio. Vñ xxii. ecc. Qui docet fatuū q̄si
 qui aglutinat testa. Osta in minutas
 partes fracta n̄ de facili aglutinatur.
 nec anim' hoīs dissoluti de facili reli-
 gatur. Est em̄ tamquā puluis quem
 picat uentus a facie terre. Si aliq̄ bonū
 ul' sc̄ia ul' alud illi infundit nich' t̄ eo
 retinetur. Est em̄ illd' dolū n̄ ligatum
 Vñ xvi. ecc. Cor fatuū q̄i uas fractum.
 et omne sapiam n̄ tenebit. Ex hac dissolu-
 tione sequit' penuria om̄ bonoz. Vñ xix.
 pu. Anima dissoluta n̄ esuriet. Solet
 aut' uiciū illud puenire ex quadā dis-
 fidencia de dō. Videntes aliqui infirmi-
 tatem suam diffidunt posse regere se
 ipsos. qz de diuino auxilio n̄ fidunt.
 Vñ ecc. y. De dissolutis corde qz n̄ credt'
 dō. et itō n̄ p̄gentur ab eo. **De uicio in**
sequitur de undecimo uicio. xxxi.
S uicio qz p̄tinet ad accidiam qd'
 possum' uocare incuria. Hoc uicio labo-
 rat ille qui suoz debitā curam n̄ habet.
 Cūct' sua n̄ excolit. culta n̄ colligit. coltea
 n̄ custodit. Et notandū qz sapia c̄seruan-
 di n̄ minus ualet ad h' qd' aliquis dicit'
 tur et habudet. quā sapiam acquirēdi.
 Vñ quidā. Non minor ē uirtus quam
 querē parata tueri. Praua uasa que
 n̄ tenent licet habūdantē recipiant
 tū n̄ implentur ut patet in cribro. In-
 sa uō magna que tenent licet n̄ ita ha-
 būdantē recipiant paulatī replent'.
 Scriptor unius totā bibliam scribēdo
 in anno uno plus sibi acquirit quā

aliquis p̄ totam uitā suam addiscere n̄
 pot'. et cū aliq̄s cuius unā p̄positionē ad-
 discit q̄ scriptor scribat unā dictionē s;
 h' itō accidit qz id qz addiscitur n̄ memo-
 ritē retinet'. Vñ ei qui in studio uellet
 p̄ficere sume necessariū est; ut id qz addis-
 ceret memorie infigeret. De inde qz memo-
 ria labilis; illud scriberet. et q̄i de p̄ga-
 meno aliam memoriā faceret. Parū em̄
 p̄dest qz aqua ita de facili de p̄siones re-
 cipit cū eas n̄ custodiat. **De uicio ignaue.**
S equit' de xii. uicio qz p̄tinet ad ac-
 cidiam. qz possumus uocare ignaui-
 am. Hoc uicio laborat ille qui potius
 eligit in miseria magna p̄manere quā
 aliquantulū laboris subire. et possumus
 assignare xii. ignauias que possunt in-
 ueniri in hominibz accidiosis. Prima ē
 qz homo accidiosus pot' eligit carnes
 suas comedē quā labore acquirē qz co-
 medat. Vñ ecc. iiii. Stultus c̄plicat man'
 et comedit carnes suas dicens. melior
 est pugillus cū requie quā plena utragz
 manus cū afflictione et dolore animi.
 Accidiosus qdā carnes suas comedit
 cū potius uult eas attenuari paup̄tate
 et inopia. quā labore p̄o acquirat qd'
 sibi necessariū ē. Secūda qz pot' eligit
 fame p̄ire quā labore pascendi se sustine.
 Vñ pu. xxvi. Abscondit piger manus
 suas sub ascella et laborat si ad os suū
 dūrit eas. Ociosus totus fameheus est
 ut prius ostensum ē. fames uō ei seda-
 retur si oparetur. Vñ cū pigritatur ope

xxxii.

rari ut fames repellatur. qdam uult se po-
cui famelicu esse qua labore pascendi se
sustinere. Tercia e qd ipse pocu eligit illo-
tis manib; manducare. qua in ablucioe
eaz aliquantulu laborare. Hec ignaua
manifeste pot uideri in eis. qui p totu
annu immundi comedunt. q man' suas
i opa sua p confessione abluere nolunt.
Quarta e q cu ipse a demonib; ad pati-
bulu infernale trahatur. n uult tam
se signare cruce pnie ut ab eis liberet.
Quinta q cu stilladiu prauaz cogita-
tionu sup oclm cordis cadere sentit pre-
mnia pigricia oclm mentis n auerit
s; cum stillicidio corrupi pmitit. Sex-
ta e q si igne prauu desiderii sup pedem
affectus cade sentit. ipse pocu eligit qd
ignis pede suu exurat. qua ut ipse la-
borem excucendi igne sustineat. Septi-
ma est q cu dñs offerat ei bona gre. z
bona gle. ipse tñ ex pigricia suscipiendi
ea remanet in sua paupertate. Vñ xv. ecc.
Ante hoim uita z mors. bonu z malu
qd placuerit dabit illi. Octaua e q ipse
pocul eligit in luto p annu pmanere
qua inde surgendo aliquantulu labora-
re. Quia ignaua q p pigricia aliquis
iaceat in luto. qui pot iacere in lecto
florido. Vñ cant. Lecc' ms florid'. Yona
e qd p q ipse posuit unu pede s. in
telles ul boni ppositi in uia mudiae.
aluu tñ pedem s. affes ul opis differt
mouere p duos annos ul ampli. it in
remanens in imundicia. ex pigricia re-

mouendi pedem illu. Multa eni sut qui
post q iudicauerit bonu esse inchoare
noua uitam z pposuerit ul uouerit
se ingressuros religionē. tam differunt
multis annis implere illd. Decima e qd
cu ipse in pfundu stulticie credit. tamē
primo eligit ut iusticia subnigat eum
qua ut ad occupatione p qua euadere
possit extendat manu. Seneca. A stulti-
cia nemo emergit n manu porrigat ad
labore. Undecima e q cu ipse pocul eli-
git p aqua deliciaz ul diuiciaz ire ad
morte. s. qua aliquantulu laborando p-
terea paupertatis ad portu puenire uult
diuicie z deliciae. q. aque sut tendentes
ad mare inferni. Ico phibem ponere
pede nrm sup aqua. in ps. abi. diuicie
si affluant nolite cor appone. Duodeci-
ma est q ipse pocu eligit in mudo isto
qui carcer e in quo ad morte seruatur
remanē qua p euasione sui labore excu-
di sustine. carcer iste carcer e pccan. **de**
Sequit de uicio in deuotione. **in deuotione. xxxiiij.**
Sonit q e. xiiij. z est in deuotio queda
ariditas spualis. Vñ in ps. Aia mea sicut
terra sine aqua t. z i mu. xi. Aia mea
arida e. Hic respiciunt oclm nri n man.
Puenit aut ista ariditas multis de causis
Qng; ex supbia q e mont gelboe. in qua
nec ros nec pluuia descendit. Vñ b. loquit
in psona eius qui misit deuotione
occasione supbie dicit. Ab heri z nudu
terciaul inuasit me langos aie. z inde
ebetudo insolita qda inercia spe s; b; a

inuenta & in me & d's declinauit a seruo
 suo et ita n̄ opungi ad lacrimas queo.
 tanta & duricia cordis n̄ sapit ps̄. n̄ le
 gere libz. n̄ orare delectat. meditationes
 solitas n̄ inuenio. sc̄oq; ad opus ma
 nuū piger. ad uigilias sopnolent. ad
 iram p̄ceps. ad odiū p̄tinax. lingue &
 gule indulgencior. securiorq; & obtusior
 ad p̄dicationē. heu om̄s montes in cir
 cuitu meo uisitat. Ad me aut̄ n̄ ap
 propinquat. Qn̄q; & puenit ista aridi
 tas ex defectū cibi sp̄ualis aruit cor me
 um qz oblitus sū comedē panē meum
 Prouenit qn̄q; & ex accidia. cū cetera cre
 ature ex ocio inpinguentur. & ex labo
 re attenuentur. Aīa humana eōrio ex
 labore inpinguat. ex ocio & delictis atte
 nuatur. Vñ p̄. xij. Vlt. & n̄ uult pi
 ger. aīa aut̄ opant̄ inpinguabit. qz
 idō accidit qz bona opa cibz sunt eoz
 qui ea faciunt unde uita sp̄ualis suste
 retur & roboretur. hoīes uō qui paciū
 tur istā sp̄ualem ariditatē duri sūt fre
 quent̄ ad ea que sūt pietatis & inflexi
 biles ad ea que sūt obediē. Dura enī fa
 cilis franguntur quā flectuntur. s; ad ignē
 tribulatiōis ponant̄. Sicq; sp̄ualis pigue
 dums emittit. qz nec gaudent n̄ gratias
 agunt. s; statim ardent & exurunt̄ per
 impatiām. Ad modicū flatū temptatiōis
 igne pecc̄i succendunt̄. ad bona opa diffi
 ciles sunt que alius facilia sūt. ul' & ioā
 da eis uidentur inportabilia sic panis
 aridus qn̄q; transglutiri n̄ pot̄. qui tñ

adiutorio liquoris delectabilis efficitur.

De tristitia in diuino seruiuo. xxxiiij.

Sequitur de tristitia que ē xij. uia
 um p̄tinent ad accidia. & notandū
 qz tristitia & inuicū ualde detestabile in ser
 uicio diuino. Valde enī dō displicet. &
 placet dyā. & homini ualde nocet. Pri
 mū patet p̄ illō. cor. ix. hylare datore
 diligit d's. eōrio triste datore n̄ diligit
 d's. & merito. Tristitia enī in seruiuo di
 est. q̄i absinthiū positū in esca dī. Bonū
 enī opus & esca dī sicut ostensū & prius
 Preterea cū bona nr̄a dei sint. & solū ea
 que de manu eius accepim̄. tenemus ei.
 Sine tristitia debemus esse cū oportet nos
 ei dare. s; cum eis q̄ nullius ul' parui ua
 loris sūt. parua ul' nulla occasione adō le
 ti efficiam̄. Satis pot̄ dō displicē ut in ei
 obsequio ubi tot sunt cause leticie letifi
 cari n̄ possim̄. Cause leticie quas debem̄
 h̄re in dī seruiuo sūt. s; qd̄ tanto dño ser
 uim̄. s; au seruire regnare est. & qz in domū
 dī unus. Vñ dō. Letatus sum in hys que
 dicta sūt m̄ in dō. & qz tñ lucrām̄. s;
 glām̄ eteruā. Vñ in ps̄. Et cantent̄ i uis
 dñi qm̄ magna & glā dñi. Qd̄ uō tristitia
 ista ualde dyablo placeat pot̄ ostendi p̄
 suū orariū. s; p̄ hoc. qd̄ leticia sp̄ualis ual
 de ei displicet. Vñ. i. p̄. iij. Dicūt philistei.
 Ve nob̄. Non enī fuit tanta exultatio ab
 heri & nudius tertius. Ve nob̄. & b's an
 toni' dicit. qz ricio unica uincendi ūmic̄
 est leticia sp̄ualis. leḡ & mach. iij. de uida
 qz phabatur plumm̄ isrl' cū leticia. & subdi

tur. qd dilatauit glam ppli sui. Hocet ē
tristitia ista homini tripli. s. cum affli-
gendo. Vñ pu. xxv. Sicut tinea uestimē-
to 7 inuis ligno. sic tristitia uiri nocet
cordi. Hocet ē hōi cum excecando in huius-
que ad eū p̄tinent. Vñ in uitis p̄m. vni-
cula pedū impedimta sunt cursoris. 7 tri-
sticia impedimentū ē diuine uisionis.
Hocet ē tristitia spūaliter occidendo. fre-
quenter enī ē occasio mortis alteri peccati.
Vñ xxx. ecc. Tristitia longe expelle a te
multos enī occidit tristitia. **De redio uite**

xxxv. Sequit̄ de redio uite q. ē q̄ntū decimū
uicū p̄tinent ad accidiam pueniēs
ex longa tristitia in diuino seruitio. Pr̄q̄
enī aliquis tristitiā patitur paulatī cor-
rūpitur a dō ut n̄ solū displiceat ei ser-
uire dō s. 7 uiuere. Notandū tñ ē q. redi-
um huius uite puenit ex diuisis causis.
Quōq. enī puenit ex consideratione di-
uine 7 desiderio celestis uite. Vñ ḡ. s. cī
grauiter tolerant quicq. n̄ sonat id qd
amant. Quōq. ē puenit ex consideratione ma-
lorū quibz mundus plenus est. Vñ ecc. y. ēē-
diut me uite mee uidentē mala uniuersa
esse sub sole. 7 cūcta uanitatē 7 afflictionē
sp̄t. 7 eiusdē. iij. Vidi calūpnias q. sub
sole gerunt. 7 lacrimas innocentiū 7 ne-
minē solatorē 7 n̄ posse resistere eorū ui-
olencie 7 c. Quōq. puenit rediū uite ex
uehementia tribulationis. Vñ job. x. Teder-
atā meam uite mee. 7 c. Ad cor. i. Sup̄
modū grauati sumi. ita ut teder nos 7
uiuere. Quōq. puenit ex accidia. ad q.

possum referre q. legit̄ p. xxx. de helia
qui percutit aīe sue ut moreretur. p̄uicq.
se sub unā uiniperū 7 obdormiuit. 7 ce-
te angls dñi tetigit eū 7 subdit q̄bdā
in terpositis q. iterū obdormerit. **De**

Sequit̄ de desperatione **desperatione.** xxxvi.
que ē ultimū uicū p̄tinent ad
accidiam. Solet ē puenire desperatio ex
nimia tristitia. Vñ pu. xv. In merore
aīe cietur sp̄e in p̄fundū desperationis.
7 xvij. eiusdē. Sp̄e tristis exsiccat ossa. tr-
sticia enī fortim animū exsiccat ab humo-
re gr̄e ut p. peccatū desperationis fr̄gat.
Vñ in ecc. felix qui n̄ hūit animi tristiti-
am 7 n̄ excidit a spe sua. Et notandū qd
peccatū desperationis ualde displiceat deo
Vñ dicit s̄. sup̄ ps. e. viij. qd magis offē-
dit uidat dñm qn̄ se suspendit. quā in h̄
qd eum tradidit. Valde ē placet dyā.
qz ille qui dicit uerbū desperationis dicit
malū uerbū qd dicit̄ illi qui ueniunt
7 idō dyabolo ualde gratū ē qui ē aduer-
sarius n̄r. homini ē ualde nocet peccatū
istud qz minuit fortitudinē suā. Vñ
pu. xiiij. Si desperauit in die angustie lap-
sus minuetur fortitudo tua. multū ua-
let spes seu fiducia in dō ad fortitudinē
Vñ ysa. xl. Qui sperant in dño mutabūt
fortitudinē. fortitudo enī dī qdām eorū
efficitur. qz de ipsa satis eis subuenit̄
itō in ps. dñ. Sperant in dño n̄ infir-
maboz. cū fortitudo dī sit eorū q. sperant
in dō. sic dñs infirmat. ita nec illi qui
in dō sperant. Hac de causa dñm ē illd

ps. Non delinquet om̄s qui sperant in eo.
Sic uanitatē fulcram̄ negare in uicenti
na uicant; n̄ negare. Vñ cum d̄s uitas
sit cōfidenti de se n̄ negat auxiliū. Ideo
ipse dixit in ps. Qm̄ in me sp̄auit liba
bo eum *de remedio d̄ desperationem. xxxvii.*

Sūmum remediū; memoria dñice
passionis contra peccm̄ desperationis
vñ. B. Peccavi peccm̄ grande sc̄ia mea
turbabitur. s; n̄ turbabit. qz uulne
rū dñi recordabor. quid tā ad mortem
qd̄ n̄ morte xpi soluat. si in mente ue
nerit tam potens; tam efficac̄ medica
mentū nulla iam possum morbi malig
nitate treri. Sedm̄ remediū; cōfideratio
magne uirtutis quā p̄nia h̄c. Est enī pe
nitentia medicina contra quā nulla sp̄ual
infirmitas p̄ualet. ec̄. x. Si sp̄c potestāte
h̄ntis ascendit sup̄ te locū tuū ne dimise
ris. qz auano facit cessare peccata maxi
ma. z b̄s martin' legit̄ dixisse dñi. Si uō
ueram p̄niam possēs h̄re. ad huc ueniam
possēs h̄re ul' cōsequi. Tercū remediū est
cōfideratio illaz p̄sonaz cū quib; dñs
legitur misericordit̄ egisse. Vñ. B. Om̄io
p̄t̄ mansuetudinē qui in te p̄dicatur
p̄t̄ te currimus dñe ihu audientes qz n̄
spernis paup̄em peccōrem n̄ horreas.
n̄ horruisti cōfidentē latronē. n̄ lacrimā
tem peccatē. n̄ supplicante chanaanā
n̄ dephensam in adulterio. n̄ sedentem
in theloneo. n̄ supplicante publicanum.
n̄ negante discipulū. n̄ persecutore disci
puloz. n̄ impios crucifixores tuos. In

odore ungentoz tuoz currim'. Potest; z
ualere contra desperationē qz leḡ luc̄. xv.
Dico uobis gaudiū; in celis zc̄. Ad idem
ualet qz leḡ de filio pdigo de quo dicit̄.
cū ad huc longe ess; uidit eum pater ei'
z m̄ia motus est; z occurrens cecidit sup̄
collū eius; z osculatus est eū. Prerea quib;
dñs ex hereditatē a terra sua z hoib; suis
n̄ gaudet de eoz recuperatione. Quo; qz n̄
gaudebit dñs de diuisione peccatoz. Ad
idē ualē pot; si attendatur magnitudo
ordis qz h̄c d̄s contra peccm̄ de quo dictū
est supra in p̄ncipio. Ex h̄ patet qz destruc
tio pecc̄ plus placet d̄o quā ipsi peccōri.
Pret̄ istam diuisionē peccōz cui' membra
iam p̄secuti sum'. sūt alie multe diuisiones
p̄tinentes ad peccm̄ accidie qual' p̄termi
temus. n̄ qz de una breuiter tangemus.

Notandū; qz de diuisione accidie.
qz accidia pot; diuidi in accidiam se
culariū. z in accidiam claustraliū. De ac
cidia seculariū nich' dicemus. Circa accidiā
claustraliū ostendem' xii. mala que in clau
strali; solent inueniri ex peccō accidie.
Primū; qz licet die ac nocte in ore habeat
cū regū qui de ore d̄i p̄cedit. s; uerbum
d̄i. tam ex pigritia terendi illū famelicū re
manet nec reficiunt̄ de cibo illo. Inter
aromata die ac nocte uersantur; z tam ex
pigritia applicandi olphantū eoz odore n̄
cōfortantur. Sacra scriptura apoteca sp̄c
sc̄a; vñ. xxvii. ec̄. de sapia. sic cynamo
mū z ballamū odore dedi. Sedm̄; qz cū
ipsi sint de nocte z de die in colloquio c̄

do. pmittunt tñ multos dies transire q n
apunt oculos cordis ut uideant quis loquitur
cū eis. ul' quid loquat. sicut dicit greg' Cum
oram' ipsi cū dō loquim'. eū uō legimus
loquit' nobiscū dō. magna g' pigritia est
n attendere cū quo loquimur. papue cū
ipse moueat nos ad hoc dicens. vacate
& uideate qm ego sum dō. Tercū est qd
ipsi n pfaciunt in hys que religionis sūt.
Immo qnto diuicius in religione sūt. tñ
magis dissoluti sūt. Qd ualde uerecūdum
est sicut in scolis esse dū. 7 in scia n pfacē
Tales religiosos n uiuat assuetudo ut faciant
melius ea religionis sūt. s; potius nocet.
Quanto cū orant diuici. tanto orant
in deuocius. Quartū s; q quanto diuicius
dō seruiunt. tanto minus certi sūt q hānt
grām ipsius. 7 in uitate satis uolē pot'
qui reliquid mundū ut dō seruiret. 7 diu
seruiunt. 7 nullā cū eo familiaritatem hnt
panca ul' nulla signa hnt q seruiciū ei sibi
placeat. Interdū tam accidit qd dñs mi
nus bonos solatur tamq' infirmos. et
tamq' eos qui p'p'us expensis ei seruire
n sufficiunt. meliores uō in consolatos re
linquit. tamq' fortiores 7 tamq' eos qui
p'p'us expensis sibi seruire sufficiunt. vñ
luē. xv. ait maior filius pat'. ecce cor an
nis seruo t'. 7 c' s' dicit pat'. fili tu semp
es meū 7 c'. Quintū s; q quanto diuicius
in chamino paupertatis existūt tanto mol
liores sūt 7 deliciares existūt. Chamini
uasa lutea solidat. sic paupertas claustrales
illos qui molles 7 delicati erant in sclo

solidare debet. s; multi cū deberēt solidari
potius dissoluitur. qd tribulatioes
paupertas 7 huiusmodi excoquat 7 solidet
pot' haberi in uitis pat' ubi leg' qd
cruda regula si ponatur in fulm' dissolu
tur. cocta uō nō. Ita 7 homo carnalem
hñs sapiām qui n; temptatiois igne
decoctus. It' ysa. xlviij. ecce excoxi te
s; n q' argentum elegi te. in chamino
paupertatis nō q' argentum excoquit.
qui de h' q' excoquitur feces assumit. n
deponit in chamino paupertatis dñs suos
ul' eligit. ul' assumptos alibi reponit. Serē
est q' quāto diuici' soli iusticie appropi
quant. tanto frigidiores existūt. 7 tant
admirandū est unde h' accidit. Quanto
enī p'rimiores sūt. tanto uideat q' fre
quenciores esse deberēt. s; timendū est
ne nubes alicui' peccati interposita hoc
impediat. 7 ne p' aliquē errore fiat. ut
cū p'gredi deberent regrediant'. 7 cū dele
rent appropinquare terre p'missionis. ab
ea elongent'. sicut accidit filiis isrl'. qui
xxxviij. annis in deserto errauerunt
qui cū debent appropinquare t're p'missi
onis elongabant' ab ea. Septimū s; qd
quanto diuici' existūt in loco in pinguan
onis 7 saginatiois spūalis. tanto magis
macillenti in ueniuntur. Locis in quo
aīe repleri deberent pinguedine 7 adipe
spūali s; pax 7 tñquillitas claustris. s; ac
cidiosi qnto mag' ibi sūt. tanto magis in
ueniuntur macillenti q' ostendit ignis
tribulatiois quē sustine n possunt. quin

statim p iram exurancur. Octauū; q in
 statu in quo n̄ solū curiē s; 7 deberent uo
 lare uiri contemplatiui cū sint aues spūa
 les tardi & pigri in uenunt. 7 etiā illi qui
 strenui erant in seclō in certū desidioli
 efficiunt in claustrō. Nonū; q in loco
 ubi est maior ofliciu securi 7 sompnolenti
 efficiunt in maiori ofliciu belli spūalis
 sunt claustrales quā aly. Plus enī gaud;
 dyā. qn̄ claustralem ad h̄ deducit ut mu
 lierem mala intencione tangat. quā gau
 deat de adulterio unū hominis seclāris sic
 ostensū est prius in tractatu de luxuria.
 Vn̄ claustrales n̄ deberent esse securi. s; cū
 timore & sollicitudine salutē suam opari
 Decimū; q ipsi uolūt esse ociosi ubi min
 me locus ocu est. licet aliquis toleret qn̄q;
 arbores steriles in terra. s; deserta. cū in
 terra bñ culta sicut in orto n̄ tolerat eas
 ullo m̄. s; stat qd̄ claustrū; uelut oz
 tus quidā delusus. iuxta illd̄ cantic̄. Ort̄
 delusus ē soror mea sponsa. Vn̄ in claustr̄
 minus tolerabiles sūt homines ociosi qui
 sunt q̄ arbores steriles. quā in aliis local.
 Undecimū; q ibi p̄castinantes 7 differe
 tes sunt ubi deberent oīo esse parati. si
 fatua; p̄castinatio siue dilatio senū in his
 que p̄tinent ad salutē eoz. quāto magis
 in claustralib; qui iā sunt mortui iudici
 di. est fatua p̄castinatio p̄p̄e correctionis
 ul̄ mehorationis eoz. Duodecimū q ibi
 p̄cipue tristes sūt. ubi p̄cipue ul̄ solū leti
 esse deberent. In diuino seruiuo p̄cipue
 locus est gaudy in uita ista. q̄ ibi p̄cipue

facit homo utilitatē suam. **De remedis 3**
Sequit̄ de remedis ctra **accidiam. xxxix.**
 accidiam. de quib; sufficiat ponē vii.
 licet sint multo plura. Primū; diuisitas
 occupationū. Hoc remediū habet̄ in uita
 patri ubi leḡ q̄ beatus antoni temptat̄
 spū accidie 7 residens in hemo dicebat. Dñe
 saluari desido s; uane cogitationes n̄ p̄nu
 tiant me. Quid faciā in tribulatione ul̄ quō
 saluari debeā dignant̄ ostende. Et respiciēs
 uidit quēdam altantē torquentē funiculū
 qui sibi similit̄ erat. De inde ex ope surgen
 tem 7 orantē 7 it̄m sedentē 7 plectas facē
 tem de palmis 7 inde rursus ad oronem
 surgentē. Erat aut̄ ille angl̄s dñi 7 dñi ei.
 7 tu ita faciens antoni saluaberis. Scdm̄
 est ofidatio pene fut̄e. hoc habem̄ in i. se
 ibi. Quid tu uidēs senua; 7 dixit. Virgam
 uigilantē ego uido. Virga uigilans a sop
 no accidie; ofidatio pene future. Tercū
 est ofidatio eterni p̄mij. Vn̄ auḡ. Labor te
 terret. Vide mercedē. 7 xv. Gen̄. fōs; ser
 mo dñi ad abrahā p̄ uisione dicens. Noli
 timere abrahā. Ego p̄ctoz tuus 7 merces
 tua magna nimis. Si terret pigrū labor
 adtrahat eū merces. Scdm̄ 7 etiā hemul
 7 in uitis p̄m̄ ū dicit̄. q̄ quidā frater
 in terrogauit ab̄bem achille dicens. Cur
 sedens in cella mea paco; accidia;. Cū se
 nex ait. Quia n̄dū uidisti requiē quam
 speram̄. neq; tormenta que timemus. Si
 enī ea inspicias diligenter. 7 si uermib; est
 plena cella tua usq; ad collū 7 in ipsis p̄
 maneres sine accidia iacens. Quartū est

societas bonorum. hoc remedium possumus
habe ex isto uerbo exo. xvij. ubi dicitur q
pugnate ioseph contra amalech orabat moyses
leuans manus ad dominum. cui manus erant
graves. s; hur & aaron sustentabant ma
nus eius ex utraque parte. Per quos significa
tur duo genera hominum quorum societas amara
da est. s; hur qui interpretatur lumine doctrine
& aaron qui interpretatur mons fortis. signifi
cantur illi quorum interuentu uenit homini
auxilium iuxta illud. Leuau oculos meos in mon
tes & c. Illi ergo qui manus habent graues ex ac
cidia necessarium est ut habeant tales in so
cietate sua qui eos exemplo & doctrina illumi
nent & orationibus uiuent. Quintum est exem
plum illi qui piger non fuit. s; exultauit ut
gygas ad currendam uiam. hoc remedium
habemus. xxvi. q. ubi dominus dicit discipulis
Non potuistis una hora uigilare mecum
Cum domino uigilare est exemplo a somno acci
die cauere. hoc remedio utitur apostolus ad heb
reu. dicens. Cogitate eum qui tale susti
nuit aduersus semetipsum a peccatoribus contra
dictionem ut non fatigemini animis uestris deficie
tes. Sextum est solidatio petri discipulorum in quibus su
mus in presenti. quod dominus insinuat. q. xvi. u
dicit. Vigilate & orate ne intretis in temp
tationem. Etiam genera peccatorum spiritualiter consueuerunt
homines excitare a somno. piculum aque & lac
num. Que picula spiritualiter sepe nobis imminet
Non enim est dies in quo fluctus malorum cogi
tationum super caput cordis nostri non ascendat.
Non est dies in qua ignis prauorum desi
deriorum in domo sancte nostre non succendantur

latrones & semper assunt. & illi qui debent
esse seruentes nostri. depredantur nos. Unde
Ies. Oculus meus depredatus est animam meam.
Septimum est quod docet nos dominus in leuitico. vi.
ubi dicitur. Ignis in altari meo semper arde
bit. quem ministrat sacerdos suis manibus.
Per hoc uult dominus quod semper in altari cordis ar
deat ignis feruoris. hunc ignem debet nut
re sacerdos in suis subditis. uel quilibet in
semetipso subiciendo ligna per singulos dies.
recolendo beneficia dei. Quibus debemus obedere
uel mala nostra recordando per quibus deo sancti
facere debemus. uel promissa promissa que promereri
debemus. promissum debentur in nobis istum
feruorem accendere beneficia que nobis Christus ex
hiuit in carne mortali assumpta. Unde b.
Quid nobis siuaue cum recordati fuimus in
fauillam necessitatum Christi laborum in predicando
& ceterorum. quis amplius gemet dices. An
im te uiuam nimum uigilam cum nos mal
lesime parti debitorum responde non ualeam.
Octauum & sumum remedium nobis insinuat.
b. super cant. i. i. Erabe me. dicens in persona
eorum qui pigri sunt. opus huius mundi quod
refriguit paululum ignis amoris tui. nec
ualeam a facie frigoris huius curre sicut heri
& nudi tertius. Currem post te cum reddi
dis leticiam salutaris tui. cum redierit me
lior tempus gratie. Unde cum quis sentit se
accidiosum instare debet orationi. ut orando
impetret gratiam que ab eo expellat acci
diam. Et notandum quod omnia que dicta sunt
ad decem accidie. possunt esse remedia ad
accidiam. Ideo de remedio accidie hic fuit

incolli 76

facimus sicut in uicio auaricie tractauimus
de uicio prodigalitate eo q auaricia & prodi-
galitas uicia sunt opposita sic cu accidia
tractabimus de indiscreto feruore. **De indis-**
creto feruore & de detestatione ei. xl.

Accidia enim & indiscretus feruor quoda-
m uidentur esse uicia opposita. ad cui-
us detestationem primo ualere possunt testi-
monia scripturarum. secundum illud xii. ad rom.
Rationabile sit obsequium uerum. Omnia sunt
que exigit ut homo cum discretionem & rationa-
biliter deo seruiat. Primum & nobilitas per-
sone cui seruitur honore regis iudicium
diligit. & discretionis. Secundum humana na-
tura. homo enim rationalis creatus est. & ideo
rationabiliter operari debet. Plus uobis inu-
sapientia quam fortitudini uelimus. Belimus
enim & uiribus detrahe sicut dicit phis. Tertio
requirit huiusmodi hostis contra quem pugnam
habemus. Dicit enim contra hominem pugnat po-
tius astuta & sapientia quam uiribus. & ideo nos
sapientia contra eum pugnare oportet non uir-
tibus. Uires enim non sufficiunt resistere sapientie.
quod melius est sapientia quam uires. & uir. pru-
dens quam fortis. Sap. vi. Ad significandum
quod non placeant deo opera sine discretionem facta.
Non offerebatur in lege animal cecum. Iesus
& in omni sacrificio offerebantur sal. Sale con-
ducuntur tibi ut hominibus bene sapiant. & quod sig-
nificatur discretio que facit opera grata deo. Ad idem
puer. iij. Palpebre tue precedunt gressibus tu-
is. & confida opera tua. & uerbo apostoli. i. ad cor. v.
Noli aquam bibere sed uino modico utere.
Glo. Prudenti sibi uult seruire non ut nuni-

etate debiles fiant. & potest medicorum suffragi-
a querant. Compendium est enim ut si fieri
potest ceptum obsequium gradatim pueat potius
quam in confidatione minuat. Ad idem
i. pet. iij. filii mei nolite peregrinari in fer-
uore qui ad temptationem uobis fit. & ecc. viij.
Noli esse iustus multum. Inrl. quod summum ius
in summa iusticia est. Sunt aliqui qui in nullo
uolunt descendere carni. quorum iusticia mag-
na est iniusticia. Ad illud potest uale illud
phi. Arbitror primo inuita utile esse ne-
quid nimis. **De malis que sequuntur ex eo que ualeat**

Secundo potest ualere ad **ad det. ei. xli.**
detestari in discreto feruore si ostendamus
mala que ex eo sequuntur. & ostendit b. viij.
mala que ex eo sequuntur dicens. Qui ex indis-
cretionis uicio ieiunia & uigilias & huiusmodi sic agit
ut deficiente spiritu uel corpore languente spiritu
alia impediuntur. abstulit corpori suo boni
operis effectum. spiritu affert. primo exemplum
de honorem sacrilegus est. & omnium bonorum
in deum reus. Sacrilegus talis dicitur quod uo-
lat templum domini. & corpus suum. Salomon ostendit
quod malum sequitur ex indiscreto feruo-
re. xij. p. dicens. qui festinus est pedibus
offendit. Ille offendit qui ex indiscreto fer-
uore in firmitate corporis seu anime in currit.
Et licet ex festinatione possit sequi casus in-
quocumque ambulante. tamen precipue in eo qui per
scalam uadit. Preterea talis casus suo multum
descendit. Unde cum uersio uiri religiosi sit
quam ascensus per scalam. cum discretionem debet
ascendere. Si enim per infirmitatem corruat
ipse descendit usque ad iunctum scale. Oportet

De Accidia.

enim enim comedere carne et alia facere que facie-
bat in seculo. Vnde dicitur b. s. nemo repente fit
summus ascendendo non uolando apprehenditur
summitas scale. de indiscreta festinatione et
leg. pul. xiiij. Quod suba minuat festinatio. et
xx. eiusdem. Hecitatis ad quam festinat in pncipi-
pio. in fine be. ca. et licet ista festinatio ho-
minibus timenda sit. pncipue tamen in nouicijs
Iste qui equum suum nimis fatigat in mane
non uidetur uelle facere in die dictam magnam. Sequitur
et ex indiscreto feruore peccatum superbie et ua-
ne glorie. Vnde quidam corpus non frangendo sed re-
gendum est. Sicut ergo moderata fames et simplicia
in omni humilitate ieiunia. que ita corpus
attenuent ne animam eleuent ne res humilita-
tis gignant superbiam. et uicia de uirtute nas-
cantur que sibi est spes salutis. Si ipsa anime
remedia uenena sunt. De superbia et talium dicitur
b. Que maior superbia quam ut unus homo
toti congregati iudicium suum preferat. tamquam
ipse solus habeat spiritum dei. De uana et gloria dicitur b.
ad fratres suos. Non legistis in regum uerba quod
siquid sine uoluntate uel consensu patris spiri-
talis fit. uane glorie imputabitur. non mercedi. et c.
vi. Exterminant facies suas ut appareant
hominibus ieiunantes. Sequitur et ex feruore scandalum
aliorum. et maxime in congregacione. b. de talibus. Huius
sunt unitatis diuisores inimici pacis. Casus
et unus talium multos ex ceteris. repescere
facit a desiderio proficiendi. et cui exemplum
potuit alios attrahere facit alios formidare
austritatem religionis ut impleatur illud in
ps. Posuisti fundamentum eius formidine.
Vnde et sequi ex feruore in discreto quodam

idolatria. Vnde b. scelus et idolatrie non acquiescere
quod peccatum auolandi nolle obedire. Et
subdit. Tantum nunc qui se faciunt religiosi-
ores alius qui non sunt sicut ceteri hominum. scilicet
pagani et idolatrie sunt. et c. xv. dicitur tamen
el. q. peccatum auolandi et repugnare. et quod
scelus idolatrie nolle acquiescere. Sequitur ex in-
discreto feruore quod rapina. Iudicium enim
quod debet esse apud patrem spiritalem usurpatur
sibi tales persone et illis cui renouauerunt
iura sua aucter assumunt. Vnde b. Qui non curam
semel nobis dimisit. quod rursus de uobis
nos intromittitis. ut breuiter dicam
non habet callidus hostis efficaciam machinam
tamen ad tollendum de corde dilectum neminem. quia si
efficere possit ut in ea in caute et non cum
ratio ambulatur sicut dicit bernardus.

De xy. stulticijs huiusmodi que ualent ad detestandum.

Tercio possunt uale ad detestandum huiusmodi
stulticie que ostenduntur in his esse
qui laborant huiusmodi uicio que sunt xy. Prima
est quod ipsi contra ordinem ecclesie crucem luminis
preferunt. uel potius sine lumine ferunt. Ordine
natum in ecclesia que lumen cruci preferatur. ad
significandum quod lumen sapientie cruci pncipue pre-
figendum est. Vnde pul. in fine leg. de muliere
sapiente que ipsa operata est consilio manuum
suarum. manus sunt que non solum habent cogi-
tationem sed et operationem bonam. quorum consilio
pncipue acquiescendum est. Ex his uero que tales pe-
nitencie crucem sine lumine consilij ferunt
accidit quod ipsi frequentem inuocantem crucem
asfigunt qui latronem crucifigere debent
et nouum hominem qui debent crucifigere

uerere hoīem. Homo uetus intelligit ex
 peccis xpositus uelut ex membris. Vñ ad
 col. iij. mortificare membra uia que sunt
 sup tram fornicatio etc. Homo uo nouus
 intelligit xpositus ex uirtutib; uelut ex me
 bris. Nouus q̄ homo tunc crucifigit qñ p
 nimiam afflictionē abstīnēcie uirtutes ope
 rari n̄ possunt. Scda stulticia ē q̄ ipsi
 assumūt arma nimis pondosa que pon
 de suo col deiciūt. 7 que debuērūt eol ab
 hoste p̄regere. poci eol rapiunt hosti n̄
 accēdentes. q̄ fecit d̄s. j. R. xvij. Quo ar
 ma saul nimis pondosa deposuit. quib;
 depositis goliath deuicit. Sic aliq̄ deum
 arēt d̄yablm ai medio crate ieiunioꝝ
 7 uigiliāz. qui ai nimietate p̄ iram uel
 insipiām deuinant. Tercia; q̄ ai ipsi
 hant equū ualde ipetuosiū n̄ curant tñ
 frenū imponē ei. s; solum calcarib; sunt
 otenti. cum tñ stet frenū n̄ minus neces
 sariū esse equo quā calcaria. Non minus
 piculosum est alicui inter hostes esse sine
 freno quā sine calcarib;. B. Bone uolūta
 ti n̄ semp credendū est. s; regenda; 7 fre
 nanda maxime incipiente. 7 Jam frena i
 equoꝝ ora mittimus ad cōsciendū nobis
 7c. Quarta ē qd̄ cum infirmitas que est
 ex calida causa piculiosoz sit quā que ē ex
 frigida. Vñ repiditas uocatur. Indiscretus
 7 feruor est uelut infirmitas ex calida ai
 7 ito piculiosoz uidet esse. Quinta ē q̄ ai
 ipsi habeant dñm ditissimū 7 libalissimū
 credūt tñ placē ei si seruientes ipsius ad
 fame affligantur q̄ impotentes fiunt ad

seruendū ei. ai tñ saant h̄ n̄ placē hoībz
 paupib; atq; auaris 7 de uimentis suis.
 stultus enī uult q̄ uimentū suū tñ serui
 net q̄ ei seruire n̄ possit. Sexta; qd̄ cum
 magis piculosum sit nauem esse nimis ho
 netatam quā uacuam ipsi tñ n̄ curant
 caue nauis sue a piculo nimis oneris. Homo
 in mūdo isto est uelut nauis in medio ma
 ri. Vñ fca; quasi nauis instrozis. h̄ dicit
 de sapiente muliere. pū in fine. Imminet
 aut huic nauis piclm duplex. s; submersio
 ex nimio onere 7 usationis p̄ fluctu tempta
 tionū uacuitate. S; tales piclo submersio
 nis n̄ curant subuenire. Septimū est q̄
 ai ipsi iudicant abū esse subtrahedū filius
 di qui digni essent cibari auro 7 potari
 balsamo. ujeta illd̄ b. Da m̄ ab̄bem ty mo
 thm 7 ego si uis cibo auro 7 potu balsamo.
 Ad amittū hui' stulticie facit h̄ qd̄ ipsi
 uident tot filios d̄yā. qui omni bono se
 indigni ita large bona dñi sui expendē.
 Octaua est q̄ ai ipsi uelint multū tō ser
 uire. ita tñ uolunt ei seruire qd̄ n̄ possūt
 ei diu seruire. Vñ sapiens. Quid stultus
 q̄ qd̄ libent̄ facias curare. ut diu facere
 n̄ possis. Nonā; q̄ ai equis suis subtra
 hunt auenā uolunt facē maiorem dietā.
 male p̄porcionantes ea q̄ asino debent̄
 cibaria uirga 7 onus duplicant. cibaria
 aut dimittant. De hys dicit. xxviii. ecc.
 Cibaria uirgā 7 onus. asino 7c. Decima
 est q̄ ipsi se p̄ctos n̄ estimant. n̄ magrū
 suū xpm̄ excedāt. ai scriptū sit luc̄ vi.
 P̄fectus oīs erit si sit sicut magister eius.

Constat autem fidelibus christum perfectissimum esse.
et tamen comedebat et bibebat mediocriter. Unde
decima est quod ipsi credunt se sanctos esse non posse
nisi prius fuerint homicidae. Si ille qui auferit
vitam alicui qui uicturus est per annum homi-
cida iudicaretur. quanto magis ille qui nimis
ieiunius et afflictionibus efficit ut per annum
cicuta moriatur quam esset moriturus. Duodeci-
ma stulticia est quod cum ipsi alii boni sint et
caueant a nocumto cum omnino sibi ipsis mali
sint et in misericordes. scilicet qui sibi neque auferunt.

De temeraria delectabilitate cibis que sumuntur. xliij.

Sciendum quod in cibis qui sumuntur ualde
temeraria est delectabilitas. quod frequenter
nimis sumuntur de cibis delectabilibus et cum ni-
mimo ardore. Preterea solatio in cibis de-
lectabilibus quibusque phibitis hominem a diuina con-
solatione secundum Bernardum. sumit delicata diuina
solatio que non datur ad mercedibus alie-
nari. scilicet si quis in cibis quos sumit in quanti-
tate et in ardore caueat et cariori de captura
eius quam sumit gratias agat. non solum absque
peccato sed et merito potest sumere de cibis
illis quantum necesse est ad sustentationem cor-
poris sui. Deus enim creauit cibos ad papie-
ndum cum gratiarum actione fidelibus. Ad timor-
um. ut breuiter dicam. Sic debemus habere
corpus sicut eger comedit. Cui enim multum
uolenti inutilia sunt neganda. utilia uero
et nolenti sunt gerenda. **Quod presertim spirituales**

oportet descendere fratribus. xliij.

Et notandum quod sicut apud uiros reli-
giosos papue oportet nouicios ca-
uere ab indistincto feruore. sic oportet

patres spirituales quibus descendere fratribus
ut legitur de beato antonio. quod quidam uena-
torum iudicium eum gaudeat cum fratribus suis et displi-
catur ei. Cui antonio uolens ostendere quod quibus
oportet descendere fratribus ait. Pone sagit-
tam in arcu et trahere et fecit sic. Et rursum
dixit. Trahe et traxit. Et rursum trahere. Et
redit sagittarius. Si super mensuram traxerit
frangetur arcus. Et redit antonio. Ita in
ope dei. Si supra mensuram tendimus frater
deficiunt. Expediit aliquando quod relaxare rigo-
rem. Simile est de cordis gythare. quod si pa-
rum tendantur rauca sonant. si nimium
rumpuntur. si modate dulcem sonum reddunt
imperius animi obice inuenio inueniatur. id
aliquo librans descendendum est inter duos frater-
ne sicut accidit in dolus feruntis arcu in
eis rumpantur et fundus exiliat. Castanea
non in casa igne posita. aut crepat aut exilit
Dicitur et quod terre motus fiat ex multiplici
uaporibus in clausis in uisceribus terre manum
non haurit. Ideo non oportet homines ab hominibus nimis
coartari. imo aliquos locis relinquendum est
gratia dei et libertati arbitrii. **Explicit de accidia**

Quod de uicio gulae Incipit de superbia. i.

Quod de uicio gulae Incipit de superbia. i.
et luxurie. auaricie et accidie. dicitur
duo est de tribus uicibus sequentibus. scilicet uicio super-
bie. ire et inuidie. Cuius ratio sic potest mani-
festari. sicut uirtus. secundum Augustinum. amor est
ordinatus. sic uicium est amor inordinatus.
Amor uero duobus de causis potest esse in ordi-
natus. Si fit amor mali. licet et amor bo-
ni sit. est tamen inordinatus. si fit nimis uel
nimis paruus. et hoc secundum duas species

ratio que potest ordinem tractat de uicibus.